Ára: 3 forint

LABDARÚGÁS

Budapest, 1964. szeptember

X. évfolyam, 9. szám

Négyen a Ferencváros bajnokságot nyert csapatának „kulcspontjai" közül: Géczi, Mátrai, Albert és Fenyvesi dr. (Beszélgetés Mátraival a 4. oldalon)

(MTI Foto, Petrovits László felv.)

Bp. Honvéd–Ferencváros 4:1

A Bp. Honvéd első gólja — négy képben. Tichy labdájával Tóth kapura tört, Havasi nem tudta a csatárt szerelni, Géczi sem fekve, sem állva nem tudott beavatkozni. Tóth még őt is kicselezte, s utána a kapus előtt Tichy, mögötte pedig a földön fekvő Tóth lelkendezett széttárt karokkal. A negyedik képnek Novák rúgómozdulata, s az alapvonalra került Havasi is érdekes szint ad

(MTI Foto, Mikó László felv.)

Így sorsolták az olimpiai labdarúgó-torna 16-os döntőjét. Ez a csinos nő a felvétel pillanatában Japán nevét húzta ki, s a kihúzott lapot Barassi dr-nak, a Nemzetközi Labdarúgó Szövetség olasz elnökhelyettesének adta át. Barassi mellett Sir Stanley Rous, az NLSZ elnöke ül

(MTI Külf. Képszolg., ASL felv.)

BARCS SÁNDOR:

Korszerű játék vagy védekező futball?

Az alábbiakban közölt cikk tulajdonképpen kivonata az UEFA edző tanfolyamán elmondott előadásomnak. Az előadás elsődleges célja az volt, hogy megvédje és elemezze a korszerű labdarúgást és rámutasson, hogy *nem szabad összetéveszteni a védekező futballal.* Ezt a kérdést a magyar szakirodalom még nem tárgyalta. Örülnék, ha a szakmai bírálatokban az edzők és más szakemberek gondolkodásában és a napilapok sportrovataiban is *visszhangot találna a korszerű játék és a védekező futball különválasztásának és megkülönböztetésének témája.*

Ami fejlődik és ami változatlan marad

Ha az egyes nemzetek labdarúgó sportjában vannak is stagnáló időszakok, sőt, olykor törvényszerűen megállapíthatók a visszafejlődés jelei is, *maga a labdarúgás állandó fejlődésen megy keresztül.* A legjobb szakemberek nyugtalanul kutatnak új edzésmódszerek után, az orvos-tudomány is a játékosok segítségére siet és maguk a játékosok is teljesen „ráállnak" az aszkétaszerű életmódra, a jobb játék érdekében.

Ilyen körülmények között érthető hát, hogy felgyorsult a játék, fokozódott a játékosok erőnléte és állóképessége és *mindez magasabb technikai követelményeket is hozott maga után, hiszen ma már nehezebb testhelyzetben gyorsabban kell kezelni a labdát.*

Magától értetődik, hogy a fejlődés nemcsak a fizikai képességek növekedésében, a technikai tudás emelkedésében jelentkezik, hanem a *taktikában* is. A ma játékosa nagy területen játszik és majdnem kétszer annyit fut, mint kollégája 30 évvel ezelőtt. Ha kell kaputól-kapuig rohan és tegyük hozzá: *erre gyakran van szükség.* Ezért alakult át vagy alakul át a korszerű labdarúgás kosárlabda-szerű játékká. Végzetes hiba és szakmai baklövés lenne ezt a korszerű játékot összetéveszteni a védekező labdarúgással, amely nem újkeletű jelenség és amelyet már 40 évvel ezelőtt *„betonvédelemnek"* neveztek el.

A korszerű taktika kialakulása

A labdarúgás taktikája olyan idős, mint maga a játék. Létezett már az ősidőkben, a „dribbling-korszakban", amikor a labda leadása *szabálytalanságnak* számított és később is, amikor már le lehetett adni a labdát (passing-szabály). A leghosszabb ideig az úgynevezett gúlarendszer uralkodott a labdarúgásban. Ebben a rendszerben a középfedezet támadó feladatot is kapott. Emberfogást nem alkalmaztak. A hátvédek az ellenfél összekötőinek a vonalában helyezkedtek el és a szélsőket a szélső fedezetek tartották szemmel. A gúla-rendszer a labdarúgás *„liberális korszaka"* volt.

Az 1—2—3—5 felállású gúla-rendszer majdnem egy évszázadig uralkodott. *A forradalmi változást 1925-ben a les-szabály megváltoztatása hozta magával.* (A kapus és az ellenfél játékosa között immár *nem két,* hanem *csak egy* védőjátékosnak kell tartózkodnia.

Az új korszak újítói kihasználták a középfedezet csapongó, kötetlen játékát és *ezen a területen a leshatárig tolták előre a középcsatárt.* Ugyancsak les-határig küldték előre *a két szélsőt is.* Ez az új támadási szisztéma megzavarta a védelmeket mindaddig, amíg rá nem jöttek az ellenszerre, s ekkor *visszaparancsolták a középfedezetet* (így lett belőle „középhátvéd", vagy idegen nyelven „stopper") *és megbízták a középcsatár szigorú őrzésével. A szélsőket kivonták a szélsőfedezetek hatásköréből és a hátvédeket állították rájuk. Így alakult ki a WM-rendszer.* (Tipikus példa: 1930. május 11-én az Európa-Kupa döntő mérkőzésén a „szabad futballt" játszó magyar csapat Budapesten 5:0-ra kikap, mert tehetetlen a három előretolt csatárral operáló olaszokkal szemben.)

A WM ellen a taktikusok úgy vették fel a harcot, hogy *a középhátvédre nem egy, hanem két középcsatárt küldtek rá.* (Tipikus példa: a 6:3-as angol—magyar mérkőzés, amelyen az angol középhátvéd mindvégig légüres térben, „komámasszonyt" játszott, mert nem tudta, kit kell fognia.) *A négy előretolt csatárra azzal válaszolt az ellenfél, hogy az egyik fedezetet visszavonta.* Így alakult ki a 4—2—4.

„A kosárlabda-futball" elemei

Ha elemezzük a korszerű játékot, a következő sajátosságokat fedezzük fel.

1 A korszerű játék *alapállása a védekezés.* Ez annyit jelent, hogy míg régebben a támadások zöme a *mezőnyből* indult ki, és a félpályától szövődött, ma a támadó akciók *egészen hátulról,* védelmi pozícióból lendülnek előre.

2 Az ellenfél támadó játékosait a félpálya átlépésekor *„légmentesen" lefogják* és az esetek többségében védelmi tartalékot (söprögetőt) alkalmaznak. *Területvédelmet ma már nemzetközileg első vonalba számító csapat nem játszik.*

3 Megszűnik a posztok közötti határvonal. Ez a jelenség *elsősorban a csatároknál észlelhető.* A korszerű csatárnak három tulajdonsággal kell rendelkeznie: először is veszélyesnek kell lennie a kapura, tehát gólt kell lőnie, másodszor tudnia kell irányítani, játékot építeni és harmadszor tudnia kell védekezni és szerelni is. *De a védőjátékosnak is kell rendelkeznie támadó-hajlammal,* mert a korszerű játékban gyakran kerül a védőjátékos — különösen a szélső hátvéd — olyan pozícióba, hogy közvetlenül vezethet, *sőt be is fejezhet támadást.*

4 Amikor az ellenfél akciója megfeneklett és birtokunkba került a labda, *6 ember vezeti az ellentámadást.* A támadások villámgyorsak, meredek ívben haladnak az ellenfél kapuja felé. Hosszas labdavezetés és oldaladogatás esetén ugyanis az ellenfél fel tud zárkózni.

5 A korszerű támadásépítésnél *a gyorsaság döntő tényező.* Az elsődleges cél az, hogy az ellenfél kapuja előtt *emberelőnyre tegyünk szert* s így alakítsunk ki gólhelyzetet. Ezt csak akkor érhetjük el, *ha támadóink gyorsabbak a visszaérkező védőknél.*

6 Az utóbbi három év alatt nagyon érdekesen alakult *a kizárólag támadási feladattal* megbízott előretólt csatárok szerepköre. Az angolok *spearheadnak,* az olaszok *puntának* nevezik azokat a csatárokat, akik nem látnak el védő feladatot, akik tehát leshatáron helyezkednek el, állandóan mozognak, hogy „lélegzethez jussanak" és direkt támadásokat vezetnek. Ehhez a szerepkörhöz nagy gyorsaság, gyorsasági állóképesség és jó fizikai erő kell. A Tottenham 1963-ban egy előretolt csatárral játszott a Kupagyőztesek Kupájában az Atletico de Madrid ellen. A Milan 1962-ben és 1963-ban két "puntával" operált, míg az Inter három előretolt csatárral vezette a direkt támadásokat.

7 Ma már lényegesen módosult ez a „punta-rendszer". *Nincsenek olyan csatárok, akik csak előretolt szerepkörben játszanak és csak támadó feladatot kapnak.* A korszerű labdarúgásban a *pillanat-*

nyi helyzet szabja meg, hogy egy csatár előretolt pozicióba kerüljön. Az Inter—Real Madrid mérkőzésen már szembetűnő volt, hogy a nemrég még három puntával játszó olasz csapat mindenegyes csatára visszajött védekezni, még a tipikusan támadó szélső, a gyors és ragyogóan cselező Jair is, *ha az ellenfél az ő oldalán támadott. Ebben az esetben a túlsó oldalon maradt egy éppen ott tartózkodó olasz csatár előretólt pozicióban.* A korszerű játékban tehát döntően fontos szerepet kap a játék-intelligencia és a helyezkedő készség is, hiszen magának a csatárnak kell eldöntenie, mikor kell hátramenni segíteni és mikor kell előretólt pozicióban maradni. Az ilyen váltások gyakran pihentetési célokat is szolgálnak.

8 A korszerű játékhoz kifogástalan erőnlét szükséges. Ezt csak magasszínvonalú edzéssel és sok, alapos munkával lehet elérni. A modern kor ideálja a középmagas, inkább vékony, mint robusztus, szívós, villámgyors, hatalmas munkabírású és persze, technikailag kifogástalanul képzett labdarúgó. Bármilyen keményfából faragták is azonban a ma ideálját, ő is egyszer elfárad, hiszen a *gyilkos iramot nem lehet hosszú sorozatban kifogástalanul állni.* Fontos tehát, hogy az edző megfelelő tartalék-játékosokkal is rendelkezzen. S itt *a presztizskérdés nem játszhat szerepet.* Ha egy világhírű játékos-egyéniség elfárad, „kipukkad" — ahogy ma mondják —, akkor jön a tartalék és *a világnagyság a második csapatba kerül mindaddig, amíg össze nem szedi magát.* Ez is olyan tanulság, amit a magyar szakemberek megszívlelhetnek!

Mi tehát a különbség?

Felvetődhet a kérdés: *ha a korszerű futball alapállása a védekezés és ha olyan nagy gondot fordítanak az emberfogásra és általában a „gólt nem kapni" elvére, vajon lehet-e különbséget tenni a korszerű labdarúgás és a védekező játék között?* Vajjon a kettő nem ugyanaz-e? Vajjon nem alakult-e át a nemzetközi élvonal játéka is defenzív futballá?

A kérdésekre *határozott nemmel* kell válaszolni. *Más* a korszerű futball és *más* a védekező taktika. A korszerű futball *a játék sajátos fejlődésének egy állomása,* tehát mint jelenség feltétlenül *haladást, fejlődést* mutat! Ugyanakkor a defenzív játék magán viseli *az évtizedekkel ezelőtti ismérveket,* az tehát maradi, retrográd jelenség.

Mégis, hogyan lehetne érzékeltetni a különbséget a kettő között?

Egyszerűen. A korszerűen játszó csapat, ha kell 9 emberrel is védekezik, de ugyanakkor a pálya 2/3-án, kedvező körülmények között *(nagyobb területen könnyebb a támadók és nehezebb a védők szerepe)* 6 emberrel indít ellentámadást! Tehát korszerű futball *egyszerre védekező és támadó:* innen a kosárlabdaszerűsége.

Ezzel szemben a védekező futball *nem törődik a támadással.* Egy-két ember kísérletezik ugyan támadásvezetéssel de a túlerővel szemben rendszerint nem boldogul. Ha igen, s ha „bemázliznak" egy-két gólt, annál jobb. A védekező futball *a gyengék játéka.* A 6 emberrel végrehajtott ellentámadásra ugyanis a védekező futballt játszó csapatnak nincs ereje.

Mivel a védekező futball maradi, sőt visszahúzó jelenség, fontos, hogy megkülönböztessük a korszerű labdarúgástól, mert az elvek tisztázatlansága nemcsak a laikusok számára, *hanem a szakemberek között is zavart támaszthat és hátrányos következményekkel járhat.*

Nem szabad lebecsülni a marokkói labdarúgókat

Algériai labdarúgók vendégszerepeltek Budapesten és Kecskeméten. A fiatal afrikai ország képviseletében hazánkba ellátogatott együttes a Kecskeméti Dózsától és a Láng csapatától is vereséget szenvedett, néhányan azonban megmutatták: Algériában is akadnak tehetséges játékosok. A magyarországi látogatást felhasználva elbeszélgettünk Renyocuef Rensiam csapatvezetővel, aki tájékoztatott bennünket országa labdarúgó sportjának helyzetéről, eredményeiről, terveiről.

— *A különböző bajnokságokban jelenleg mintegy 500 csapat szerepel, s közülük több mint 100 Algírban, a fővárosban — mondta. Az érdeklődés viszont egyre növekszik és mind több fiatal kéri felvételét a szakosztályokba. Ez aztán gondot is jelent a kluboknak, mert*

még kevés a szakember, nincs elegendő edző,

aki foglalkozzon a játékosokkal. De mi mégis szívesen fogadunk minden fiatalt, mert örülünk, hogy igyekeznek kihasználni a sportolási lehetőséget, amely régebben ilyen arányokban sohasem állt rendelkezésükre.

A továbbiakban arról beszélt az algériai vezető, hogy a válogatott is rendszeresen résztvesz nemzetközi találkozókon. Így például az elmúlt egy év alatt NDK-beli bolgár, török, szovjet és magyar labdarúgókkal is játszottak. Múlt télen pl. a magyar olimpiai válogatott ellen is mérkőztek, amely akkor afrikai portyát bonyolított le.

— *Ezek a találkozók számunkra elsősorban a tapasztalat-szerzést szolgálják, hiszen labdarúgóink többségben 20 év körüliek, elég rutintalanok és kevés nemzetközi mérkőzés áll mögöttük, — folytatta. Ezért is fogadtuk örömmel a magyarországi meghívást, s csak azt sajnáljuk, hogy játékunk nem úgy sikerült, mint ahogy szerettük volna. Sajnos, túránk során több játékosunk megsérült, így pl. Kecskeméten is magyar kölcsön-kapussal kellett szerepelnünk s egyetlen találkozón sem tudtunk a legjobb összeállításban kiállni.*

A tokiói olimpiai játékokon Magyarországnak Marokkó lesz egyik csoport-ellenfele.

Milyen erőt képviselnek a marokkói labdarúgók,

mire számíthatunk ellenük? — ezt kérdeztük a továbbiakban az algériai sportvezetőtől.

— *Marokkó válogatottja már többször okozott meglepetést külföldi ellenfeleinek, s jó eredményekkel harcolta ki a tokiói részvételt. Az észak-afrikai kupában is többször volt első. Tudomásunk szerint az olimpiára sokkal szervezettebben készültek fel mint eddig bármely más nemzetközi erőpróbára. A csapat hosszú idő óta közös edzéseket folytat, s játékuknál igyekeznek felhasználni, különösen a franciáktól tanultakat. Mert Marokkóból is, akárcsak tőlünk, régebben többen szerepeltek Franciaországban, és ezek a labdarúgók hazatérésük után átadták tapasztalataikat. A magyar csapat számára — s ez igaz meggyőződésem —*

nem lesz nagyon nehéz ellenfél

a marokkói csapat, mégis azt a tanácsot adom, hogy ne becsüljék le őket. Számítsanak arra, hogy a marokkóiak jó erőnléttel rendelkeznek, gyorsak, ruganyosak, technikailag is képzettek, taktikailag azonban elmaradnak az európaiak mögött.

Renyoucef Bensiam szavait érdemes megszívlelni, hiszen az olimpiákon már érte kellemetlen meglepetés a magyar labdarúgást. Elég ha az 1924-es „egyiptomi csapásra" gondolunk, amikor a favorit magyar együttes 3:0-ra kikapott az „outsider" egyiptomiaktól...

K. M.

Szepesi György:

A Magyar Rádió most is ott lesz – csak a csapatunktól függ, hogy meddig

Hej, de sokat sopánkodtunk 1948-ban, Londonban! Félreértés ne essék: nem sportolóink szereplése miatt, hiszen akkoriban az egész világ elismerését váltottuk ki a második világháború pusztításaiból éppen csak feléledt országunk sportolóinak nagyszerű szereplésével s az elért tíz aranyéremmel, hanem azért, mert ez a tíz — akár tizenegy is lehetett volna... ha kiküldjük az olimpiára labdarúgó-válogatottunkat is. Sok vita folyt erről, sok álmatlan éjszakát okozott vezetőinknek is London, míg végül az a döntés született: Magyarország labdarúgó csapata nem indul a XIV. nyári olimpián. Később beláttuk: elhibázott volt a döntés, s főleg azért sajnálkoztunk, hogy a ragyogó svéd csapattal nem mi vívtuk a londoni döntőt.

De ami késik nem múlik:

négy évvel később

éppen Svédország ellen vívta a legszebb, az egyik legemlékezetesebb mérkőzését a helsinki olimpiai stadionban a magyar labdarugó válogatott. A 6:0-as magyar győzelem, a káprázatos támadójáték felejthetetlen élmény marad mindazok számára, akik végignézték a találkozót. A Magyar Rádió, amely már az előző mérkőzéseket is közvetítette (Turkuban Románia ellen 2:1, Helsinkiben Olaszország ellen 3:0, Kotkában Törökország ellen 7:1), most a fő helyet kapta az olimpiai rádióteraszon. S amikor végetért a találkozó, a külföldi kollégák egymásután álltak a mikrofon elé, hogy a magyar labdarúgók dícséretét zengjék. Az osztrák Meisel, a szovjet Szinyavszkij és az olasz Carosio mellett Pozzo, a kétszeres világbajnok olasz válogatott kapitánya mondta a magyar rádióban: „Ez a legjobb csapat, amelyet valaha is láttam." A Jugoszlávia elleni döntő felejthetetlenül izgalmas 90 percét milliók és milliók izgulták végig a rádiókészülékek mellett és a 2:0-ás magyar győzelem szerte az országban mindenütt mérhetetlen örömet keltett.

Ott volt a rádió mikrofonja Rómában is. Elkísértük a csapatot a hófödte hegycsúcsok között fekvő Aquilába s a napsütötte Nápolyba. A dánok elleni római 0:2-t ugyan jobb elfelejteni, az olaszok elleni 2:1-es győzelem azonban megmutatta; ha nemcsak játszik, hanem küzd is a csapat, akár Rómában is a magyar válogatott kapitánya állhatott volna a dobogó legmagasabb fokára. De a bronzérmes magyar fiúk Rómában megtanulták:

az olimpiai aranyérmet nem adják könnyen

azért szívvel-lélekkel küzdeni, harcolni kell.

Így lesz ez Tokióban is. Csak az a csapat szerezheti meg az elsőséget, amelyik nemcsak szépen és jól játszik, hanem a döntőig vezető hatszor 90 perces úton megingás nélkül küzdeni és harcolni is tud. Ami a Magyar Rádiót illeti: mikrofonunk ezúttal sem hiányzik majd olimpiai labdarúgó válogatottunk mérkőzéseiről. Már az olimpiai megnyitót követő napon, október 11-én ott leszünk a Marokkó elleni mérkőzésen s vasárnap délben 12 óra 15 perckor fél-órás adás keretében számolunk be helyszíni közvetítésben csapatunk első mérkőzéséről.

Úgy tervezzük, hogy a csoportmérkőzéseket magnetofon szalagra rögzítjük és az Észak-Korea, majd a Jugoszlávia elleni találkozóról is déli adásunkban számolunk be. Ha azonban a magyar együttes tovább jut — s ezt joggal remélhetjük —, az NDK vagy Románia elleni találkozóról már „élő" adás keretében jelentkezünk s nem is mindennapi időpontban: a Kossuth adón

reggel 6 és 8 óra között

Ami pedig a további programot illeti: kijelenthetjük, ez csak a csapaton múlik!

Bár csak a magyar olimpiai labdarúgó válogatott döntő mérkőzésének izgalmaival ébreszthetnénk október 23-a reggelén a kedves rádióhallgatót!

Az UEFA 1965. évi ifjúsági tornája

A nyugatnémet labdarúgó szövetség legutóbbi frankfurti ülésén foglalkozott a jövőévi UEFA ifjúsági torna szervezésének kérdésével. Ezt a tornát 1965-ben a nyugatnémetek rendezik meg. A csoportmérkőzések tekintetében úgy döntöttek, hogy azokat megosztják az NSZK egyes kerületei között; a döntő forduló színhelye a Ruhr-vidéken lesz. Ha megfelelő számú nevezés érkezik, úgy a rendezők a tornára vigaszdíjat is ki akarnak tűzni, amelyen a csoportok és helyezettjei vehetnek részt.

ÍGY NYERTÜK MEG

A feladat a következő: Beszélgetés Mátraival és Tichyvel. A témája: Így nyertük meg.., Így vesztettük el. Természetesen a bajnokságot. Mátraival kezdtük.

— Hogyan nyerték meg?

— Én úgy módosítanám, hogy nem „hogyan", hanem „mikor". S a válasz is egyszerűbb és biztosabb is rá. Tavasszal. Amikor futott a csapatnak, amikor nem kellett állandóan változtatni a sérülések miatt.

Kis szünet után folytatja:

— Így érezheti magát az a futó, aki egy hosszútávú versenyen végig vezeti a mezőnyt s az utolsó métereken fogytán van az ereje, már a nyakszirtjén érzi a mögötte futó leheletét... már görcsösen erőlködik... szinte helyben jár, de az zakatol a fülében, hogy célba kell érni... és az a célszalag olyan messze van... kiesett a ritmusból, már csak ösztönösen mozog... szinte nézni is rossz a vergődését...

— Ilyen futó voltunk mi az őszi idény második felében.

Mi voltunk a műnyúl

az agárversenyen, akit minden versenyző utól akart érni... A mérkőzésektől fizikailag, az üldözéstől idegileg merültünk ki. S az utóbbi fáradtság rosszabb volt mint az előző.

Gondolatban végigszaladunk a tavaszi idény mérkőzésein. Akadtak közöttük olyanok, amelyeken igen jól játszott a csapat, de jócskán akadt olyan is, amelyiken csak „hajtott". De szerencsével.

— Még most is sokan emlegetik a Dorog, a Szeged és a Pécs elleni mérkőzéseinket. Hogy a sírból hoztuk vissza a pontokat... Lehet, de mindegyik csapatnak voltak ilyen mérkőzései s persze mindig a miénk volt érdekes, mert végig az élen voltunk... Hazudnék ha azt mondanám, hogy nem volt szerencsénk tavasszal, de az sem mond igazat, aki nem látja be, hogy az őszi idényben valósággal üldözött bennünket a balszerencse. Úgy érzem, „egálban" vagyunk.

Felsorolja azokat a körülményeket, amelyek valóban sorozatban sújtották a zöld-fehéreket.

— Albert sérülése miatt a Komló elleni mérkőzéstől kezdve nem játszhatott, addig a góllövőlista élén állt... Melyik csapat tudta volna zökkenő nélkül átvészelni az ilyen kiesést... a kis Perecsi egészen jól beilleszkedett már a csapatba s megbetegedett... Rákosit vakbélműtétje miatt hetekig nélkülöznünk kellett... következett a kis Rátkai sérülése... Minden esetben — hogy úgy mondjam —

szerkezeti pontok estek ki a csapatból...

Nagyon meggyöngültünk s ezért kényszerültünk arra, hogy az utolsó három mérkőzésen védekezésre rendezkedjünk be... De ez az átállás nem sikerült — a sok kapott gól is bizonyítja. Hiába, nincs vérünkben a védekezés.

A Honvéd és a Vasas elleni találkozókról beszélgetünk.

— Elhiszem, hogy a szurkolók számára nem volt valami lélekemelő a játékunk, de higyjék el, hogy mi is szenvedtünk ott lenn a pályán. Ha csak ezt a két mérkőzést nézzük, akkor valóban igazuk van azoknak, akik azt mondják, hogy a Ferencváros nem érdemelte meg a bajnokságot.

S aztán szinte csak magának súgja;

— Miért, és a Honvéd megérdemelte volna...? Őszi eredményeinkkel valósággal „szállítottuk" nekik az első hely lehetőségét, mégsem tudtak elibünk kerülni... pedig őket nem sújtotta annyi sérülés... persze Tuschinger kiesése is nagy veszteséget jelentett...

— Elfáradt a csapat és ez nem is csoda... A kis Varga, akit rendkívül tehetséges fiúnak tartok, amikor formában volt, a leglehetetlenebb dolgokat is megcsinálta a labdával, az idény végére elfáradt, Juhász is elkészült erejével, pihentetni kellett volna őket, de nem volt olyan, akit a helyükre lehetett volna állítani...

Nem volt csatársorunk

s ilyenkor persze idegesebbek a védők is... Hét gólt kaptunk két mérkőzésen...

Búcsúzóul ezeket mondja:

— Tavaly tavasszal senki sem vonhatta kétségbe, hogy megérdemeltük a fölényesen nyert bajnokságot... A tavalyi a tudás bajnoksága volt... az idei a szívé... Csak a szívé. De nem szégyelljük. Úgy gondolom, hogy a lelkes szurkoló gárdánk sem. S aki kételkedik bajnokságunk jogosságában, akkor nézze majd meg a csapatot, amikor legjobb összeállításunkban, pihenten tudunk felállni.

Nem az önteltség, hanem a szív beszélt belőle. Az a lelkesedés, amely mégis lehetővé tette a fáradt futó számára, hogy elsőnek szakítsa át a célszalagot a másik fáradt futó előtt.

Rákosi gólja Gelei hálójában. Ezzel vált véglegessé a Fradi bajnoksága

ÍGY VESZTETTÜK EL

Gratulálni mindig kellemesebb mint részvétet nyilvánítani. Úgy gondolom, ez nem is kétséges, s így érthető, hogy a Tichy Lajossal való beszélgetés előtt sokat töprengtem azon, miként is tegyem fel a kérdést.

Tichy oldotta meg a problémámat. Míg a kérdéssel „kerülgettem a kását" ő rátapintott a lényegre:

— *Különös bajnokság volt az idei. Annak ellenére, hogy csaknem végig a Ferencváros vezetett és sokszor jelentős — időnként hat pontos előnye is volt, mégis akadtak olyan időszakai a nagy versenyfutásnak, amikor nekünk is állt az az első hely. Talán az lenne a helyes megfogalmazás, hogy*

a Fradi volt a nagy esélyes,

de nem lett volna óriási meglepetés, ha most a sokszoros második kerül végre az élre. Most sem sikerült, de azért nem ülünk halotti tort.

Higgadtan, tárgyilagosan sorolja fel az eseményeket s hozzá a lehetőségeket is.

— *Emlékszem arra, amikor Ferencváros tíz mérkőzésből húsz pontot szerzett s nekünk akkor összesen 13 pontunk volt. Ki gondolt volna akkor arra, hogy mi még versenyben lehetünk. Futott a Fradinak, minden sikerült. Akkor valóban „aranylábú" gyerekek voltak. Amikor ilyen sorozata van egy csapatnak, a kapufáról befelé és nem kifelé pattan a labda s az ellenfél kapusa nem szögletre üti a labdát, hanem éppen a csatár elé.*

— *Abban az időben fölényes Fradi-bajnokságról beszéltek már. Mikor befejeztük a tavaszi idényt, négy pont előnye volt a Fradinak s mi elégedettek lehettünk a teljesítményünkkel. Az idény megkezdése előtt ugyanis a szakosztályi vezetőink*

azt a célt tűzték ki,

hogy szerezzünk tizenkilenc pontot. Pontosan teljesítettük a tervet s a tapasztalatok alapján az őszi idényre egy ponttal felemeltük az „idénynormánkat". Húsz pont volt tehát az őszi előirányzatunk. Egy ponttal maradtunk el. De az előirányzatnál tévedtünk. Azt gondoltuk, hogy 39 ponttal bajnokságot lehet majd nyerni. Nem lehetett. Ha így nézzük mondhatom azt is, hogy nem mi vesztettük el, hanem ők nyerték meg.

Kis szünetet tart, mielőtt folytatná:

— *Pedig volt olyan időszak, amikor nagy pénzben mertem volna fogadni, hogy a Ferencváros a hosszú vezetés után sem nyerheti meg a bajnokságot. A 17. forduló után már csak két pont volt köztünk a különbség. A Ferencváros az őszi idény első mérkőzésén elvesztette Flórit és*

Bp. Honvéd—MTK 6:1. Tichy, Keszei és Kovalik a Honvéd első gólja előtt

kizártnak tartottam,

hogy nélküle — a legeredményesebb csatár, karmester nélkül — tartani tudja előnyét. Lehetetlennek tartottam, hogy a fiatalok, — Varga, Juhász — bármilyen tehetségesek is, ne roppanjanak össze. Lestük az eredményüket, vártuk hogy mikor érhetjük be őket.

— *Akkor következett a 18. forduló. Mi kikaptunk Tatabányán, rá egy hétre Kispesten a Győrtől. Nagyon rosszul játszottunk s aztán a Fradi másnap legyőzte az MTK-t. Megint hat pont volt az előny. Mikor aztán a Fradi kezdett fáradni, akkor bizonyosodott be, hogy a mi csapatunk még nem elég érett, s szerintem ez a körülmény volt a legdöntőbb. Úgy gondolom, azt senki sem vitatja, hogy nagyon tehetséges fiataljaink vannak. Mind olyanok, akik egészen rövid idő alatt kerültek az élvonalba. Mintha megijedtek volna a lehetőségtől.*

Ismét akkor buktunk el

amikor egy pontra csökkenthettük volna a hátrányunkat. Életem egyik legkellemetlenebb emléke marad az a csepeli mérkőzés. Megismétlődött a győriek elleni rossz játékunk. Nem emlékszem arra, hogy valaha is akadt volna olyan ellenfelem a pályán, mint ott Csepelen Kocsis volt. A sportszerűtlenkedésnek egész tárházát vonultatta fel ellenem, hogy felbosszantson, kizökkentsen. Idegesek lettünk mindannyian. Itt lett volna szükség arra az érettségre, arra a pluszra, ami meg volt a ferencvárosiakban. Nem lelkesedés az, hiszen azzal nálunk sincs baj. Soha nem akartunk annyira mint most, nagyon szerettük volna kedves ajándékkal meglepni a vezetőinket, akik valóban mindent megtesznek értünk. Nem hiszem, hogy lenne még olyan szakosztályvezető és edző, akiket annyira magukénak éreznének a játékosok, mint nálunk Bozsikot és Kispétert. Fáj, hogy ismét nem sikerült feltennünk az „i"-re a pontot, de őszintén gratulálunk a Fradinak. Jó mulatság, férfi-munka volt.

— S jövőre?

— *Érettebb lesz a gárda egy évvel s még mindig az NB I egyik legfiatalabb csapata.*

— És?

— *Akkor talán majd mi kerülünk a másik oldalra.*

Értem.

(M. T.)

Itthon készültek –

Az elmúlt esztendő elején új csapat született. Pontosabban 1963. február 4-én amikor nyilvánosságra került az olimpiai selejtező mérkőzésekre, illetve az olimpiai tizenhatos döntőre készülő harminckét tagú válogatott keret.

Az új, fiatal játékosokból álló válogatott történetében sűrűn következtek egymás után a nevezetes dátumok. 1963. február 13-án mutatták meg először képességeiket, amikor edzőmérkőzésen 3:0-ra legyőzték az A-válogatottat. 1963. május 4. és 1964. május 6. között lejátszották a négy selejtező mérkőzést, vereség nélkül jutottak túl a volt olimpiai bajnok svédek és a nagy reményeket tápláló spanyolok elleni mérkőzéseken. Több mint négy hónappal ezelőtt szabad lett az út előttük Tokióba.

Most már a régen remélt nap következik, 1964. szeptember 22, amikor a Lakat Károly vezette gárda elindul Tokióba. Természetesen amíg eddig értek s kialakult a Japánba utazók névsora, sok minden történt. Több mint hatvan nemzetközi mérkőzést játszottak (mindössze háromszor kaptak ki, de csak akkor, amikor a tervezett csapat gerince hiányzott), ötvenkét játékost próbáltak ki s a széleskörű tehetségkutatás több fiatalt hozott felszínre. A már korábban kialakult gerinc mellé újabb tehetségek sorakoztak s a sokatígérő gárdából „több arcú" csapatot is ki lehet állítani.

Íme, itt vannak a közel egykorú fiatal játékosok, akik a következő hetekben Japánban harcolnak a magyar labdarúgás sikeréért az olimpián, s két év múlva remélhetőleg Angliában, a világbajnokság döntőjében.

Szentmihályi Antal (Vasas). 1939. június 13-án született, 18-szor védett már az A-válogatottban. Nagy bravúrokra képes őre a hálónak, akit 1963. márciusában cardiffi nagy napja után az angol sajtó Grosics méltó örökösének nevezett el.

Gelei József (Tatabánya). 1938. június 29-én született, az A-válogatottban még nem szerepelt. Sok hánykolódás után találta meg végre a helyét, s az olimpiai csapattal együtt, mint alapító tag jutott egyenesbe.

Novák Dezső (Ferencváros). 1939. február 3-án született, hatszoros A-válogatott. A legjobb magyar védőjátékosok egyike, tele kitűnő adottságokkal. Kár, hogy futballtudása nem párosul minden esetben megbízhatósággal.

Káposzta Benő (Ú. Dózsa). 1942. június 7-én született. A jövő nagy hátvédje lehet, mert rendelkezik a modern, felfutó, kapura is veszélyes védő minden jó tulajdonságával. Gyorsaságán van még javítanivaló.

Orbán Árpád (Győr). 1938. március 14-én született. A csapat messze legmagasabb és legcsendesebb tagja. Megbízható, szilárd labdabiztos oszlop a védelemben. Nagy csatákban is helyén van a feje és a szíve is.

Ihász Kálmán (Vasas). 1941. március 6-án született. Ötszörös A-válogatott. A csapat alapító játékosai közé tartozik. Kemény, rutinos, a kapura is veszélyes, nagy lövőerejű hátvéd.

Palotai Károly (Győr) 1935. november 11-én született. A csapat kapitánya, szellemi irányítója és játékmestere. Óriási a munkabírása. Fejesei és lövései az ellenfél kapujára igen veszélyesek.

Nagy István (MTK) 1939. április 13-án született, 13-szor játszott már az A-válogatottban. Közismert, elpusztíthatatlan robotember, játéka az utóbbi időben sokat csiszolódott.

Szepesi Gusztáv (Tatabánya) 1939. augusztus 17-én született. Egyforma értékű kitűnő játékos a hát-

Tokióban vizsgáznak

védsorban és a fedezetpárban is. Az olimpiai válogatott egyik kulcsembere.

Nógrádi Ferenc (Bp. Honvéd) 1940. november 15-én született, 3-szoros A-válogatott.

Nagyképességű játékirányító, mérkőzéseket képes eldönteni. Kár, hogy hangulatember, s soha nem lehet tudni róla, milyen napja van.

Nagy György (Bp. Honvéd) 1942. július 30-án született. Gyors, robbanékony, kitűnő a lövőereje. A mérkőzések nagy részén azonban egyik jó tulajdonságát sem használja ki különösebben. Több ambícióval már előbbre tarthatna.

Bene Ferenc (Ú. Dózsa) 1944. december 17-én született, nyolcszoros A-válogatott. A legtöbbet ígérő fiatal magyar csatár. Rendkívül gólerős, a selejtezőkön a válogatott 11 góljából hatot szerzett.

Varga Zoltán (Ferencváros) 1945. január 1-én született, a csapat Benjaminja. Az idén már minden lehetséges válogatottat megjárt, szerepelt az ifjúsági, utánpótlás, olimpiai és A-válogatottban is. Fiatalsága ellenére a csapat játékmestere is lehet.

Komora Imre (Bp. Honvéd) 1940. június 5-én született, egyszer volt A-válogatott. Nagy Istvánhoz hasonló, kemény küzdőmodorú motor. Ha megfelelő erőben van, bejátssza az egész pályát. Távoli nagy lövéseivel mérkőzések eldöntésére képes.

Dunai II Antal (Pécs) 1943. március 21-én született. Kitűnő szellemű gólgyáros, rendkívüli adottságokkal. Küzdőképességének növelésével nagyobb teljesítményekre lenne képes.

Farkas János (Vasas) 1942. március 27-én született, hatszoros A-válogatott. Gyors, szemfüles, a kapura igen veszélyes vérbeli csatár. Ha csak a labdarúgással törődik, nem nélkülözheti az olimpiai és az A-válogatott sem.

Orosz Pál (Ferencváros) 1934. január 25-én született. A négy évvel ezelőtti olimpiai csapatban még csatár volt, most fedezetként jön számításba. Technikai képzettsége, fejjátéka, harcos erényei nagy hasznára lehetnek a csapatnak.

Csernai Tibor (Tatabánya) 1938. december 3-án született. Kifürkészhetetlen, „Nógrádi-szerű" játékos, a hangulatok és a végletek embere. Ha kedve van, nem lehet tartani. Egy mérkőzésen belül képes csillogásra és elemi hibákra egyaránt.

Katona Sándor (Bp. Honvéd) 1943. február 21-én született. A sok mindenben Cziborra emlékeztető csatár az elmúlt időben a fiatal szélsők közül legtöbbet fejlődött. Higanymozgású, fürge, kitűnően cselező labdarúgó.

Az olimpiai labdarúgótorna műsora:

Október 11, vasárnap

Németország—Irán
Mexikó—Románia
Jugoszlávia—Koreai NDK
Magyarország—Marokkó

Október 12, hétfő

Csehszlovákia—Dél Korea
Brazília—EAK
Olaszország—Japán
Argentína—Ghana

Október 13, kedd

Németország—Románia
Irán—Mexikó
Jugoszlávia—Marokkó
Koreai NDK—Magyarország

Október 14, szerda

Csehszlovákia—EAK
Dél Korea—Brazília
Olaszország—Ghana
Japán—Argentína

Október 15, csütörtök

Németország—Mexikó
Irán—Románia
Jugoszlávia—Magyarország
Koreai NDK—Marokkó

Október 16, péntek

Csehszlovákia—Brazília
Dél Korea—EAK
Olaszország—Argentína
Japán—Ghana

Az elődöntőbe jutásért *október 18-án,* vasárnap játszanak a csoportok első és második helyezettjei.

A döntőbe jutásért *október 20-án,* kedden rendezik meg a két mérkőzést a vasárnapi győztesek között.

A harmadik helyet és az olimpiai bajnoki cím sorsát eldöntő mérkőzések *október 23-án,* pénteken kerülnek sorra.

MOSZKVAI JEGYZETEK

Tetszett - nem

Moszkva, Dinamó stadion... Mielőtt elkezdődne a mérkőzés, a hangszóróban — a többi között — felhangzik a bajnokság állása: „1. Torpedo Moszkva" Fütty. Ez tetszésnyilvánítást jelent. Elég erős a fütty. Jutott belőle a 2. és a többi helyezettnek is, de akkor lesz a legerősebb, amikor a Szpartak Moszkva nevét hallani, s mert füttyel nyilvánítják a nemtetszést is, most hát nem tudom, hogy azért olyan nagy a fütty, mert a Szpartak a legnépszerűbb, vagy egyesek azért fütyülnek, mert a Szpartak most bizony elég gyengén áll.

Így volt ez azon a csütörtök estén is, amikor a Dinamo Moszkva Sahtyor Donyeck (2:0) és négy nappal később, hétfőn este is, amikor a Dinamo Moszkva—Dinamo Kijev mérkőzést tekintettük meg a Moszkvában járt vizilabdázóinkkal.

Iram, iram, iram...

Mi volt az, ami különösen megragadta a magyar szemlélők figyelmét? A hatalmas iram. Mindkét mérkőzést este hat órakor még világosban kezdték, s mindkettőt a II. félidőben villanyfény mellett folytatták. A nyári meleg már nem éreztette túlságosan hatását, s ezért rendkívül frissen, gyorsan mozogtak a játékosok. Helyenkint szinte szédületes iramot diktáltak. Laky Károly, a magyar vizilabdázók szakfelügyelője, szövetségi kapitánya meg is jegyezte a második mérkőzés alatt:

— Itt egy félidő alatt iramban sokkal többet kaptunk, mint otthon egy egész mérkőzésen.

Sok-sok remek, gyorshúzásos ellentámadásban gyönyörködtünk, s elismeréssel adóztunk például az első mérkőzésen H. Krilov játékvezető teljesítményének. A leggyorsabb játékosokat is felülmúlta. Ő futott a legtöbbet, mindig a labda mögött volt. És jól is vezette a mérkőzést.

Furcsa gólok

Mi volt az, ami csalódást okozott? A gólképtelenség. A két mérkőzésen ugyan négy gól is esett, de mind a négy a védők hibájából. A Sahtyor védői már az első nyolc percben két nagy hibát vétettek, mindkettő góllal járt, s utána mindkettő hiába támadt rengeteget, 82 perc alatt minden formás támadás gól nélkül zárult. A védők ekkor már jobban vigyáztak.

1:0-ra nyert Moszkvában, a Lenin stadionban a Dinamo Tbiliszi a Szpartak Moszkva ellen. Képünkön S. Kotrizadze, a Dinamo Tbiliszi kapusa Falinnal küzd a labdáért

(MTI Külföldi Képszolgálat, TASZSZ felv.)

A második mérkőzésen a nagy Jasin, a kapu előteréből olyan pompásan irányító kapus, ezúttal önmagát feltűnően gyengén irányította. Rosszul jött ki, s olyan nagy hibát vétett, hogy nem lehetett ki nem használni. Be is rúgta a magyar származású Biba. Szünetre való levonuláskor Jasin olyan nagy füttyöt kapott, hogy sietett eltűnni az aluljáróban. Ez a fütty ezúttal biztos, hogy nemtetszést jelentett.

A második félidőben az egyenlítő gól után is magyar játékos neve került fel a magyarok készítette villany eredménytáblára. Szabó neve. Öngólt vétett. Sajnáltuk, mert nagyon jól játszott ezen a mérkőzésen.

Négy gól — négy védelmi hibából. Máskor talán másként van, de nekünk ezzel kellett beérnünk. A Szovjetunióban ritkán fog ki az ember sokgólos mérkőzést. Amikor kint jártunk, kiszámítottuk, hogy átlagban mindössze 1,8 gól jut egy-egy mérkőzésre. A legfurcsább például a Dinamo Minszk gólaránya volt: 20 mérkőzés után 8:9-es gólarány.

Csere, tárgyilagosság, sovinizmus...

Mi tetszett még? A sérült játékosok kicserélése. Ez nekünk különösen a második mérkőzésen tűnt fel, hiszen nem sokkal előbb érkezett egy magyar turista, aznapi Népsportot hozva, amelyből Cselényi kapus sérülését olvastuk a Győr—Újpesti Dózsa 5:1-es mérkőzés tudósításában... A Szovjetunióban a kapus és egy mezőnyjátékos végig cserélhető. Ez bizony többször jó, mint rossz.

Tetszett még a moszkvai közönség nagyfokú tárgyilagossága. Bármennyire is szeretik saját csapataikat, mégis felhangzik az elismerést jelentő moraj vagy fütty, ha vidéki csapattól szépet, ötleteset látnak.

Beco, a CKA Rosztov munkácsi származású edzője ezzel kapcsolatban megjegyezte:

— A vidéki közönségnek még van mit tanulnia a moszkvaitól. A vidékiek inkább csak saját csapatukat látják. Hogy úgy mondjam, egy kicsit soviniszták.

Erről az őszinte hangról eszünkbe jutott, hogy ilyen hibák még nálunk is akadnak — bőven.

Kérdések, kérdések, kérdések

A vendégek mindig sokat kérdeznek. A magyar vizilabdázók is folyton kérdeztek. A válaszadó hol ez, hol az volt.

— Hogyan történt az, hogy a szovjet olimpiai válogatott a német csapat ellenében kiesett a selejtezőn?

— Két évig készült a keretünk, s amikor elérkeztek a mérkőzések, annyira kicserélődött, hogy alignéhányan maradtak meg az eredeti keretből.

— Mi az oka annak, hogy nagyszerű teljesítmények után feltűnő visszaesés tapasztalható a szovjet labdarúgásban. Miért van hullámzás?

— Talán nem utolsó sorban azért, mert a mostani generációban túlnyomórészt olyanok vannak, akik

tetszett

a Nagy Honvédő Háborúban születtek, s nem megfelelő, sőt rossz táplálkozásban részesültek. Ez most sokszor érezteti hatását. Lassan azonban már cserélődik a játékosanyag. Mindinkább jönnek fel a háború után születettek. És ebből a játékosanyagból sok tehetség bontakozik ki.

— Igaz-e az, hogy lemondják a szovjet országos válogatott szeptember végi budapesti mérkőzését, s ha igaz, akkor miért?

— A Nemzetek Európa Kupája miatt elúsztunk a bajnoksággal. Külföldi kötelezettségeinket le kell mondanunk, hogy a bajnokságot a nálunk korán kezdődő tél miatt befejezhessük. Helyesebben nem mondjuk le a mérkőzéseket, csak megfelelőbb időre halasztjuk.

A tájékozatlanabbak egyike ilyen kérdést is feltett.

— Miért nem vesznek részt a szovjet csapatok a Bajnokcsapatok EK-ban és a többi nemzetközi kupa küzdelemben?

— A válasz igen egyszerű. A kupák küzdelmei ősszel kezdődnek, egész télen folynak, nálunk pedig novembertől április elejéig nem lehet futballozni.

Itt meglepően tájékozott informátort kaptunk, mert így folytatta:

— Európaszerte most sok helyen terveznek Európa Ligát. Olvastuk a spanyol Pujol, az UEFA alelnökének tervét, amely nem hivatalos, de máris sok vita folyik róla. Mindenesetre ez a terv tetszik nekünk, hiszen figyelembe veszi a mi sajátos viszonyainkat. Azt hiszem, hogy a magyaroknak is megfelelőbb, mint a Bajnokcsapatok Európa Kupája és a többi nemzetközi kupa, hiszen azokban alig lehet téli pihenőt tartani, már pedig Magyarországon sem lehet télen játszani...

Igen, fején találta a szöget. Ezzel búcsúztunk, no meg azzal, hogy szeptember végén mégis csak lesznek magyar—szovjet találkozók, ha nem is a legjobbakkal, de legalább az utánpótlással és az ifikkel, hadd lássuk a háború után született tehetséges szovjet fiatalokat.

Mattanovich Béla

HALÁLFORDULÓK *Rióban*

Érdekes, hogy a világbajnokok országában, Brazíliában nincs körmérkőzéses országos bajnokság. A két legnevesebb területi bajnokság: a *Paulista*, amelyért Sao Paulo és környékének csapatai küzdenek és a *Carioca*, amelyért főleg Rio de Janeiro csapatai játszanak (a környékből az utóbbihoz tartozik Canto do Rio, Niteroi és Campo Grande).

Sao Paulo bajnokságáért 16 csapat küzd, itt két csapat esik ki és ugyancsak kettő jut fel. Rióban 13-as létszám, s itt a bevételek emelése miatt most elhatározták, hogy csökkentik a létszámot. A most folyó bajnokságból öt (!) csapat esik majd ki, s ezért a szurkolók ennek a bajnokságnak a halálfordulók bajnoksága nevet adták. A liga vezetői úgy vélik, hogy a megmaradó nyolc majd extraligát képez, oda valóban a legjobbak kerülnek, tehát a látogatottság és ezzel együtt a bevétel lényegesen növekedni fog. De... Nem kis meglepetésre a nálunk ismeretlen nevű Bomsucesso, Rió egyik elővárosának csapata nagyszerűen rajtolt, s esetleg bekerülhet a legjobbak közé.

Érdekes, hogy amikor a leépítést elhatározták, kizárólag csak az anyagi érdekek döntöttek, azt korántsem azért tették, hogy emelkedjék a játéknívó. Viszont igaz az, hogy a leépítéssel együtt jár a játék színvonalának emelkedése is.

A további terv: Rio és Sao Paulo 5—5 legjobb csapatával végre létrehozni a körmérkőzéses országos bajnokságot. Ez azután igazán növelné a bevételeket, s így a jövőben a brazil csapatoknak nem kellene annyit Európában portyázniok. Legalább is a legjobbaknak nem.

De... Sao Paulo bajnokságának 16 résztvevője közül igen sok kézzel-lábbal tiltakozik a II. osztályúság ellen. Látszólag hiába, mert előbb utóbb Brazíliában is létre jön az országos bajnokság.

11-es (a LABDARUGÁS kérdés-felelet játéka)

1. Az eddigi olimpiákon mely országok szereztek labdarúgó-bajnokságot.
2. Hogyan alakult ki az olimpia labdarúgó döntőjének tizenhatos mezőnye?
3. Milyen sorrendben mérkőzik Magyarország labdarúgó-csapata olimpiai ellenfeleivel?
4. A labdarúgó olimpia küzdelmeit sokan nézik majd televízión. Az olimpia előtt nagyon fellendült a televízió vásárlási kedv. Vajon hány készüléket hoztak forgalomba az olimpia előtti időszakban?
5. Olaszországban szavazást rendeztek, hogy kik a legjobb labdarúgók. Milyen sorrend alakult ki?
6. A magyar labdarúgó válogatott legközelebbi mérkőzését október 4-én játssza Bernben Svájc ellen. Melyik csapat nyerte legutóbb Svájc bajnokságát?
7. Szeptember 15-én volt a születésnapja Albert Flóriánnak, a Ferencváros és a válogatott népszerű középcsatárának. Hány éves?
8. Az NB I mezőnyében mely csapatok klubszíne a piros-fehér?
9. Október 11-én Csehszlovákia ellen játszik a magyar labdarúgó válogatott. Mikor volt a legutóbbi találkozó és milyen eredményt hozott?
10. Mikor volt hármas holtverseny a legjobb góllövők között?
11. A csatár betört az ellenfél kapu-előterébe. Amikor lövésre lendül a lába, az egyik hátvéd hátulról elgáncsolja. A játékvezető nyomban sípol, közben azonban a csatár estében is a hálóba vágja a labdát. Mit ítél a bíró?

Megfejtések a 14. oldalon.

EK TÁBLÁZAT

Ország	1955–56	56–57	57–58	58–59	59–60	60–61	61–62	62–6
Albánia								Part. Tira
Anglia		Manch. U. ½	Manch. U. ½	Wolverh.	Wolverh. ⅓	Burnley ⅓	Tottenham ½	Ipswich
Ausztria	Rapid ¼	Rapid	Rapid	WSC ¼	WSC ¼	Rapid ½	Austria	Austria
Belgium	Anderlecht	Anderlecht	Antverpen	St. Liege ¼	Anderlecht	Lierse	St. Liege ½	Anderlecht ¼
Bulgária		CDNA ¼	CDNA	CDNA	CDNA	CDNA	CDNA	CDNA
Ciprus								
Csehszlovákia		Slovan Brat.	Dukla Prága	Dukla Prága	CH. Brat.	Sp. Kralove ¼	Dukla Prága ¼	Dukla Prá ¼
Dánia	Aarhu	Aarhus	Aarhus	Boldklub	Odense	Aarhus ¼	Odense	Esbjerg
Észak-Írország			Glenavon	Newton A.	Linfield	Glenavon	Linfield	Linfield
Franciaország	**Reims 2.**	Nice ¼	St. Etienne	**Reims 2.**	Nice ¼	Reims	Monaco	Reims ¼
Finnország				P. Helsinki	P. Kuspion	Valkeak.	Valkeak.	Kamratern
Görögország					Olimpiakosz	Panatinaik.	Panatinaik.	Panatinaik
Hollandia	Eindhoven	Rapid H.	Ajax ¼	DOS Utrecht	Spart. Rot. ¼	Ajax	Feijenoord	Feijenoord ½
Írország			Shamrock R.	Drumcondra	Shamrock R.	Limerick	Drumcondra	Shelbourne
Izland								
Jugoszlávia	Partizán Belg. ¼	CZ Belgrád ½	CZ Belgrád ¼	Din. Zágráb	CZ Belgrád	CZ Belgrád	Partizán Belg.	Partizán F
Lengyelország	Gwardia	Legia	Gwardia	P. Bytom	Lódz	Legia	Górnik	P. Bytom
Luxemburg		Spora	St. Dudel.	Esch	Esch	Esch	Spora	Union
Magyarország	MTK ¼	Honvéd	Vasas ½	MTK	Csepel	Ujp. Dózsa	Vasas	Vasas
Málta							Hibernian	Floriana
Német DK			W. KM-Stadt	W. KM-Stadt ¼	V. Berlin	W. KM-Stadt	V. Berlin	V. Berlin
Német SZK	RW Essen	B. Dortmund	B. Dortmund ¼	Shalke 04 ¼	**E. Frankf. 2.**	SV Hamburg	1. FC Nürnb. ¼	1. FC Köl
Norvégia						Fredrikts.	Fredrikst.	Fredrikst.
Olaszország	Milan ½	**Fiorentina 2.**	**Milan 2.**	Juventus	Milan	Juventus	Juventus ¼	**Milan 1.**
Portugália	Sporting	Porto	Benfica	Sporting	Porto	**Benfica 1.**	**Benfica 1.** Sporting	**Benfica 2.** Sporting
Románia		Din. Bukarest	CCA Bukarest	Ploesti	Ploesti	CCA Bukarest	CCA Bukarest	Din. Buka
Saarvid.,	Saarbrück.							
Skócia	Hibernian ½	Gl. Rangers	G. Rangers	Hearts	G. Rangers ¼	Hearts	G. Rangers ¼	Dundee ½
Spanyolország	**Real Madrid 1.**	**Real Madrid 1.** Bilbao ¼	**Real Madrid 1.** Sevilla ¼	**Real Madrid 1.** Atl. Madrid ½	**Real Madrid 1.** Barcelona ½	**Barcelona 2.** Real Madrid	**Real Madrid 2.**	**Real Madr**
Svájc	Servette	Grashop ¼	Young B.	Young B. ½	Young B.	Young B.	Servette	Servette
Svédország	Djurgard. ¼	Norrköp.	Norrköp.	Göteborg	Göteborg	Malmö ¼	Göteborg	Norrköp.
Törökország		Galataszeraj		Besiktas	Fenerb.	Besiktas	Fenerb.	Galatasz. ½
Összesen	16	22	24	26	26	28	29	30

A TIZEDIK ÉV

Most kezdődött el a Bajnokcsapatok Európa Kupájának 10. éve. Ez a díj évről-évre népszerűbbé vált, s ma már világszerte figyelik a mérkőzések eredményeit.

Kimutatásunk feltünteti azt, hogy melyik évben melyik csapat küzdött a BEK-ért. ¼ = a csapat bekerült a negyeddöntőbe, ½ = a csapat bekerült az elődöntőbe. A csapat neve után olvasható 1. vagy 2. azt jelenti, hogy az illető csapat első, illetőleg második lett.

A ¼ döntőbe jutott csapatok 1, az elődöntőbe jutott csapatok 2 pontot kaptak, a 2. helyért 3, az első helyért 4 pont jut, s így alakult ki az egyes országok pontszáma. Hozzá kell tenni azonban azt, hogyha valamelyik országból két csapat indult, akkor csak a jobban szerepelt pontszáma számít.

Számunkra örvendetes a Győri Vasas ETO jó rajtja. Várjuk a jó folytatást!

63–64	64–65	Psz.	Hely
Part. Tirana	Part. Tirana	0	20.
Everton	Liverpool	8	6.
Austria	Rapid	5	8.
St. Liege	Anderlecht	4	12.
Sp. Plovdiv	Lok. Szófia	1	16.
Anorthosis			
Dukla Prága ¼	Dukla Prága	4	12.
Esbjerg	Odense	1	16.
Distillery	Glentoran	0	20.
Monaco	St. Etienne	9	5.
Valkeak.	Lahti R.	0	20.
AEK	Panatinaik.	9	20.
Eindhoven ¼	DWS Amst.	5	8.
Dundalk	Shamrock R.	0	20.
	Reykjavik	0	20.
Partizán Belg. ¼	CZ Belgrád	5	8.
Górnik	Górnik	0	20.
Esch	Aris	0	20.
Ferencváros	Győr	3	14.
La Valetta	Sliema W.	0	20.
M. Jéna	Ch. Leipzig	1	16.
B. Dortmund ½	1. FC Köln	10	4.
Lyn	Lyn	0	20.
Inter. 1. Milan ¼	Inter. Bologna	17	2.
Benfica	Benfica	11	3.
Din. Bukarest	Din. Bukarest	0	20.
G. Rangers	G. Rangers	7	7.
Real Madrid 2.	Real Madrid	29	1.
Zürich ½	Ch. d. Fonds	5	8.
Norrköp.	Malmö	2	15.
Galatasz.	Fenerb.	1	16.
31	31		

Az Európa labdarúgó-bajnokság tervezete

Évek óta az európai labdarúgó vezetők tervei között szerepel egy európai labdarúgó liga felállítása, amely saját maga szervezne bajnokságot. Az illetékesek úgy vélik, hogy ez az újszerű kiírás az európai kontinensen ismét nagymértékben felkeltené az érdeklődést a labdarúgó sport iránt, mivel egyes országok labdarúgó bajnokságai már egyre kevesebb nézőt vonzanak. Az is az érvek között szerepel, hogy a nemzetközi kupamérkőzések nagy népszerűséget futottak be, ennek megfelelően az újszerű, Európa-bajnokság is találkozna a labdarúgás százezres táborának igényével, érdeklődésével.

Agustin Pujol, az európai labdarúgó szövetség (UEFA) spanyol alelnöke tett legutóbb egy európai liga felállítására és ezzel kapcsolatban az Európa-bajnokság kiírására javaslatot.

Pujol szerint 32 országból — csak Izland hiányozna az európai tagszövetségek közül — 66 csapat venne részt a küzdelemben, mégpedig 7 csoportban.

A gazdásági és sportszempontok figyelembevételével Pujol a klubok számára vonatkozóan az alábbi előterjesztést tette:

Négy-négy csapat: NSZK, Anglia, Franciaország, Olaszország, Spanyolország. *Három-három:* Belgium, Hollandia, Portugália, Szovjetunió, Magyarország. *Kettő-kettő:* Bulgária, Dánia, Jugoszlávia, Ausztria, NDK, Skócia, Svédország, Svájc, Csehszlovákia. *Egy-egy:* Albánia, Finnország, Görögország, Írország, Luxemburg, Málta, Észak-Írország, Norvégia, Lengyelország, Románia, Törökország, Wales és Ciprus.

Két csoport alakulna ki, mégpedig Nyugat- és Dél-európai, Észak- és Kelet-Európai. Az előbbiben 42 csapat indulna 3 csoportban — 14—14 együttessel — és a küzdelem szeptember elejétől a következő év áprilisáig tartana — 26 játéknappal. Az Észak-Kelet-európai „ligában" négy csoportot állítanának fel 6—6 klubbal, mivel ebben a csoportban a lebonyolítási rendet a téli időjárás befolyásolja. Itt a bajnoki küzdelem augusztus végétől november végéig tartana, ugyancsak oda-visszavágó alapon.

A további lebonyolítási terv szerint a négy csoportból a két-két első, a három csoportból ugyancsak a két-két első áprilistól júliusig bonyolítaná le a végküzdelmet az Európa-bajnoki címért.

Pujol terveiben — a Nyugat-Dél-európai csoportban — már név szerint is szerepelnek a csapatok, mivel az idén befejezett bajnokságot veszi alapul. Eszerint a beosztás a következő volna:

I. csoport: NSZK I (FC Köln), Skócia I (Glasgow Rangers), Görögország (Panathinaikos), Észak-Írország (Glentoran Belfast), Írország (Shamrock Rovers), Hollandia I (DWS Amszterdam), Svájc I (Chaux de Fonds), Málta (Sliema Wanderers), Anglia II (Manchester United), Dánia II, Anglia III (Everton), Belgium III (Standard Liege), Portugália III (Sporting Lisszabon), NSZK IV (Borussia Dortmund).

II. csoport: Spanyolország I (Real Madrid), Portugália I (Benfica), Anglia I (Liverpool), NSZK II (Meidericher SV), Belgium II (FC Beerschott), Skócia II (Kilmarnock), Franciaország II (Monaco), Olaszország II (Internazionale), Hollandia II (Eindhoven), NSZK III (Eintracht Frankfurt), Franciaország III (Lens), Olaszország III (Milan), Anglia IV (Tottenham Hotspurs), Spanyolország IV (Zaragoza).

III. csoport: Belgium I (Anderlecht), Dánia I, Franciaország I (St. Etienne), Olaszország I (Bologna), Luxemburg (Aris Bonneweg), Wales, Ciprus, Portugália II (FC Porto), Svájc II (FC Zürich), Spanyolország II (Barcelona), Spanyolország III (Betis), Hollandia III (Enschede), Olaszország IV (Fiorentina), Franciaország IV (Lyon).

Északk-Kelet-Európa

I. csoport: Szovjetunió I, Norvégia, Finnország, Magyarország II, Svédország II, Ausztria II.

II. csoport: Magyarország I, Bulgária I, Törökország, Csehszlovákia I, Szovjetunió II, Jugoszlávia II.

III. csoport: Svédország I, Lengyelország, NDK I, Ausztria I, Csehszlovákia II, Szovjetunió III.

IV. csoport: Jugoszlávia I, Románia, Albánia, Bulgária II, NDK II, Magyarország III.

Futballsportunk méltó helyén a Magyar Népköztársasági Kupa

Több mint fél évszázaddal ezelőtt játszottak elsőízben döntőmérkőzést a Magyar Kupáért. 1910-ben az MTK 3:1-re nyert az FTC ellen. A felszabadulás után csak 1951—52-ben került sor újabb döntőre, itt a Bp. Bástya (azaz az MTK) 3:2-re verte a Dorogi Bányászt.

Azóta is kiírták néhányszor, mindig el is jutottunk a döntőig, de valahogy *egyik küzdelemsorozat sem volt az igazi.* Pedig a rangot — legalábbis az elnevezésben — már megkapta

ez a nagyszerű ezüstserleg:

a Magyar Népköztársasági Kupáért küzdeni és abban jól szerepelni hírt és dicsőséget kellett volna jelentenie minden csapat számára. Valljuk be, *nem egészen így történt.* Idén aztán végre alaposan nekidurálta magát az MLSZ, felkötötték ama bizonyos lengemagyart a megyei szövetségek, nem beszélve az egyesületekről. Ezek — járásiaktól fel az NB I-ig — végre belátták, hogy labdarúgósportunk tekintélyének ártanak — no meg önmaguknak is —, ha nem veszik komolyan a kupát.

Komolyan vették. Úgy érezzük, most már nálunk is *majdnem olyan nagy becsülete van a hazai kupáért folyó küzdelemsorozatnak, mint a kupameccsek őshazájában, Angliában, vagy a Szovjetunióban és Dél-Amerikában.*

Voltak hibák

az eddigi lebonyolításban — vallja *Kovács József*, a szövetség MNK-bizottságának elnöke. — *Úgy érzem azonban, hogy a kapott feladatot teljesítettük és mind az egyesületeket, mind a szurkolókat sikerült felébresztenünk Csipkerózsika-álmukból. A jövőévi kiírásban és lebonyolításban ezek a hibák már nem fordulhatnak elő.*

Aztán *Kerekes* Géza, az MNK-bizottság előadója veszi át a szót. Rengeteg feljegyzés, újságkivágás, levél fekszik az asztalán, de ő fejből diktálja az érdekes adatokat:

— *Most, hogy túl vagyunk a nehezén, nyugodtan megállapíthatjuk, hogy a 600 járási és megyei, 150 BLSZ-, 96 NB III-, 36 NB II-, 16 NB I/B- és 14 NB I-csapat — összesen tehát 912 együttes! — részvételével megindult küzdelemsorozat emelte labdarúgásunk színvonalát, növelte a sportág népszerűségét és sok-sok fiatal tehetséget hozott felszínre.*

Az I. fordulóig összesen 256 együttes jutott el. A 162 NB-csapaton kívül 76 járási és megyei (19 megyéből 4—4) és 150 BLSZ-együttesből 18. *Kerekes* Géza elmondja, hogy

szabályos futballtérképet

kellett szerkeszteniök a kiíráskor. *Nyolc „futballmegyét"* állítottak fel az országban, mindegyikbe 32—32 csapatot soroltak be. A 30 NB I és NB I/B csapathoz, valamint az NB II két vezető együtteséhez osztották be a többieket.

— *Rendkívül érdekes és örvendetes* — folytatja Kerekes —. *hogy minden fordulónak megvolt a maga meglepetése. Kezdődött ugye a Szeged és a DVTK, folytatódott az U. Dózsa, Komló, Tatabánya, majd a Pécsi Dózsa, MTK, Csepel és DVSC kiesésével. Közben egész sereg NB I/B-s csapat is búcsút mondott az MNK-nak, például a Szombathelyi Haladás.*

Valóban rengeteg érdekességnek, nagyszerű mérkőzésnek volt szemtanúja a *fordulóról-fordulóra növekvő létszámú szurkológárda.* Az I. forduló 128 meccsén átlagban 520-an voltak, a másodikban 810-en, a harmadikban 1053-an, a negyedikben 1790-en, az ötödikben pedig 2775-en. *Az MNK eddigi mérkőzéseit*

több mint 200 000-en látták.

A budapesti és vidéki NB-csapatok megjelenése *olyan óriási hírverést jelentettek a járási és megyei csapatok székhelyén,* hogy a nézőszám a kupameccsek óta a bajnoki találkozókon is jóval magasabb mint azelőtt.

— *Úgy véljük* — fűzi tovább a szót az előadó —, *hogy futballsportunk tömegalapjait sikerült végre megerősítenünk. Nemcsak az új szurkolókra, a tehetséges fiatal játékosokra gondolok, hanem arra is, hogy a kupában a járási és megyei csapatok milyen ragyogóan megállták a helyüket. Így a többiek is látják: érdemes dolgozni, érdemes jól sportolni, mert nagyon komoly erkölcsi — sőt anyagi — előnyök származnak ebből.*

Mielőtt az előnyökről részletesebben esnék szó, írjuk le, hogy az egyes fordulók után hány NB-es és hány (megyei járási BLSZ) együttes maradt állva. Íme: az I. forduló után 60 NB-s, 56 megyei (j). A II. után: 28 NB-s, 27 megyei (j). A III. után: 12 NB-s, 12 megyei (j). A IV. után: 4 NB-s, 5 megyei (j). Az V. után 1 NB-s, 2 megyei (j), illetve BLSZ. Az NB-sek közé itt nem soroltuk be az NB I-eseket.

Az előnyök? Nos, nem egy községben, városkában *annyi volt egy-egy mérkőzés bevétele,* amiből az egész évi költségvetését fedezi tudja a klub. És *többi szakosztályuk fejlesztésére is* jelentős összeget tudnak fordítani. Akadtak különben NB I-csapataink — örvendetesen nagy számban —, amelyek

nem fogadták el

a kis vidéki egyesületektől az utazási és egyéb költségeket. Lehetséges persze, hogy ezek az összegek az évvégi elszámolásnál *hiányoznak majd* mondjuk a DVSC, az FTC, az MTK költségvetéséből, de *százszorosan jelentkeznek* Nyírteleken, meg a többi községben, kisvárosban.

— *Elégedettek lehetünk a játékvezetéssel* — halljuk a továbbiakban — *és a szurkolók magatartásával. Mindössze két helyen történt elítélendő eset, ezekben igazságos döntést hoztunk. Voltak kisebb hibák, így például a cserejátékosok szerepeltetését nem tisztáztuk időben, előre sorsoltunk, amikor csak az egyes fordulók után kellett volna. A hibákból természetesen tanultunk, s ezek jövőre már elmaradnak.*

A vidéki pályákon és a nézőtereken számtalanszor bebizonyosodott, hogy a főváros és a vidék labdarúgása milyen szoros barátságban áll. S a némelykor talán túlzott soviniszta hazai szurkolók sokszor megtapsolták az ellenfél szép támadásait, csatárainak lövéseit, kapusainak szép védéseit. Kiskunfélegyházán még *Salamon* Bélát, az MTK legrégebbi, népszerű szurkolóját is a vállukon vitték le a lelkes hazai szurkolók. Igaz persze, hogy a saját csapatuk jutott tovább, nem az MTK. *Sala* bácsi kedvesen meg is jegyezte:

— *Jólesik a figyelmesség, aranyoskáim, de azért szívesen elengedtem volna...*

*

A legjava tehát még hátra van az idei MNK-ból. Mindenesetre az elődöntő első hatalmas meglepetése: a Testvériség győzelme a Vasas ellen. Az MNK — szögezzük le elégedetten mégegyszer — végre elfoglalta méltó helyét labdarúgó-sportunkban.

S a jövőévi MNK-t még idén ősszel kiírják, 1965-ben nem lesz ilyen zsúfolt a futballprogramunk, a csapatoknak tehát jóval több idejük lesz a felkészülésre.

Ez pedig további színvonalemelkedést biztosít.

Szűcs László

Három magyar edző Egyiptomban

Még Budapesten beszélgettünk velük. Rákóczi boldogan újságolta, hogy már útban van a repülőjegyük. Kovács pedig azzal büszkélkedett, hogy angol nyelven már nem tudják eladni. Kapocsi a Népstadionban, az egyik mérkőzésen mosolyogva nézett körül, s aztán csendben megjegyezte:

— *Te, pompás Népstadion, vajon mikor látlak megint?*

Búcsúztak.

Érdekes, hogy mindhárman egykor hátvédet játszottak. Kapocsi a Zuglói SE-ben, s az Elektromosban valamivel előtt mint Rákóczi a VI. Kerület SC-ben és a Bp. Honvédban, s mint Kovács II az MTK-ban.

Nincs köztük nagy korkülönbség sem.

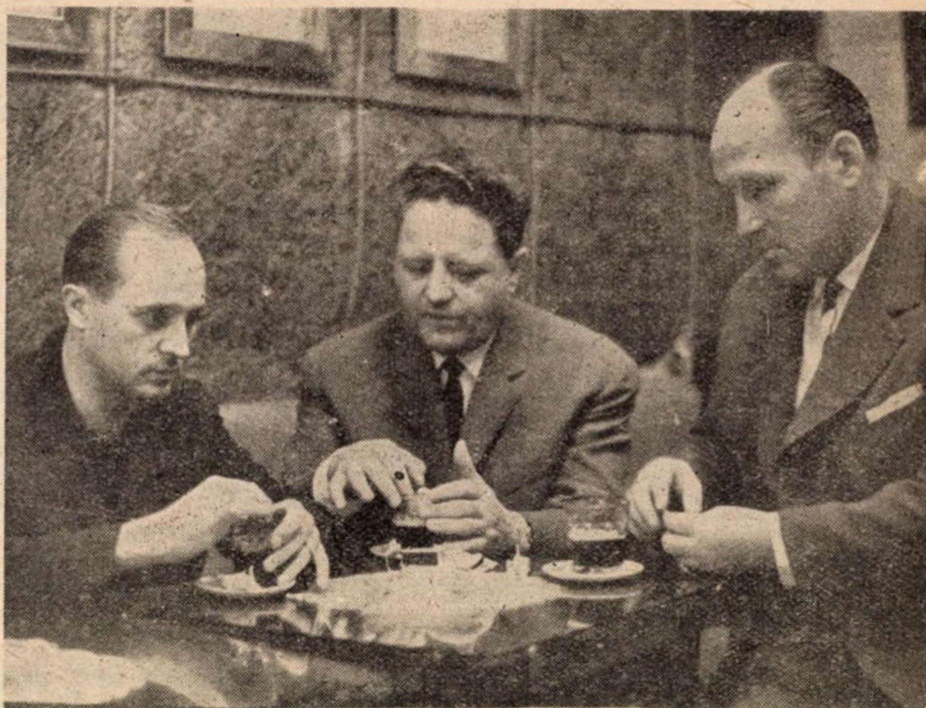
Kapocsi Sándor 45 éves, Kovács II József 41, Rákóczi László pedig 38. Melyikük játékos-pályafutása volt a leggazdagabb? Nehéz megmondani. Kovács és Rákóczi többre vitte mint Kapocsi. Ők ugyanis eljutottak a nagyválogatottságig is. És e tekintetben Kovács II jár az élen. Ötször szerepelt legjobb csapatunkban, míg Rákóczi csupán egyszer. Kapocsi is az élvonalban játszott, s gazdag tapasztalatokra tett szert. Sérülése miatt viszonylag fiatalon visszavonult, s amikor másik két társa még javában hajszolta a labdát, ő már edzősködött. S ma már ilyen tekintetben messze társai előtt jár, hiszen 15 éve edző.

Nyolc évet töltött a FTC-ben. Az ifjúságiakat tanította. Többek között Albert Flóriánt, Rákosi Gyulát és másokat. Irányítása alatt az FTC fiataljai többször nyertek bajnokságot.

Nagyszerű munkásságának elismeréseként bízták meg 1958-ban a magyar ifjúsági válogatott edzőségével. Sok ésszerű javaslatot dolgozott ki, olyanokat, amelyekkel hathatósan segítette az utánpótlás fejlődését. Érdemeket szerzett abban is, hogy ifjúsági válogatottunk 1960-ban UEFA tornát nyert.

Sokat tanult, állandóan képezte magát. Elnyerte a legmagasabb edzői minősítést: a mesteredző címet. Nemrégiben pedig a TF-en kezébe nyomták a diplomát, amely azt tanúsítja, hogy testnevelő tanár lett.

Kovács II József az Emag, a Generátor és a Kőbányai Lombik edzője volt. Kijárta tehát a kisegyesületi iskolát, nem pedig egyszeriben az élvonalban kezdte. Ma már bizonyára örül ennek. Sok gondja, baja volt ezekben az egyesületekben. Nem csoda, hiszen számos nehézséggel kellett megbirkóznia.

Az utolsó fekete az indulás előtt: balról: Rákóczi László, Kapocsi Sándor és Kovács II József

A K. Lombikot az 1962/63-as bajnoki évben megmentette a kieséstől. Az őszi egyidényes bajnokságban tovább formálta, alakította az együttest, s jelentős mértékben megfiatalította. Az idősebb játékosok ennek nem nagyon örültek, s eleinte piszkálódtak is. De a K. Lombik jó szereplése lecsillapította a háborgó kedélyeket.

A mostani bajnokság rajtja nem sikerült. Néhány vereség után felütötte a fejét az idegeskedés, a bizalmatlanság a fiatalokkal szemben. A K. Lombik nehéz helyzetbe került, s Kovács József azt sajnálja legjobban, hogy az egyiptomi meghívás miatt nem tud a K. Lombik kátyúba ragadt szekerén lökni egyet. Pedig mennyire bízott fiaiban!

Rákóczi László 1958-ban vonult vissza. Négy éven át a Bp. Honvéd szakosztályvezetőjeként tevékenykedett, egy éven át a Bp. Honvéd tartalékjait, majd az Elektromos játékosait oktatta.

Munkáját feltűnés nélkül csendben, szerényen végezte. Edzőnek is olyan maradt, mint amilyen játékos korában volt.

Nekivágott a TF hároméves szakoktatói tanfolyamának, de távozása miatt csak két évet végzett el. Majd ha hazajön, bepótolja azt az egyet.

Két évre mentek Egyiptomba. Tele reményekkel, örömmel, munkavággyal.

— *Eddigi munkásságom elismerésének tekintettem kiküldetésemet* — mondta Kapocsi a Népstadionban —. *Nem tudom, milyen területet bíznak rám, de én nagyon szeretnék a fiatalokkal foglalkozni.*

— *Alig várom, hogy megismerjem az egyiptomi viszonyokat* — magyarázta Kovács II —. *Biztos, hogy nagy segítségünkre lesz majd Szabó Pali bácsi, aki már öt éve van kint, s az egyiptomi labdarúgás alapos ismerője, a felnövekvő generáció tanítómestere. Az ő útmutatásával hamar túljutunk majd a kezdeti nehézségeken. Egy bizonyos idő eltelte után szeretnék majd klubcsapathoz kerülni. Ott nehezebb, de felelősségteljesebb, s az ember munkáját jobban tükrözik az eredmények. Stílusos labdarúgásra, lapos összjátékos MTK iskolára szeretném tanítani a játékosokat.*

— *Összekovácsolni ismeretlen játékosanyagot, baráti szellemet teremteni nem könnyű még akkor sem, ha az embernek nincsenek nyelvi nehézségei, hát még ha vannak. Egy éve tanulok angolul, s remélem legyűröm a nehézségeket* — mondta az elutazás előtt Rákóczi —.

Egyet valamennyien hangsúlyozták: a magyar edzők eddigi hírnevéhez méltó munkát akarnak végezni Egyiptomban.

És ezt el is várjuk tőlük!

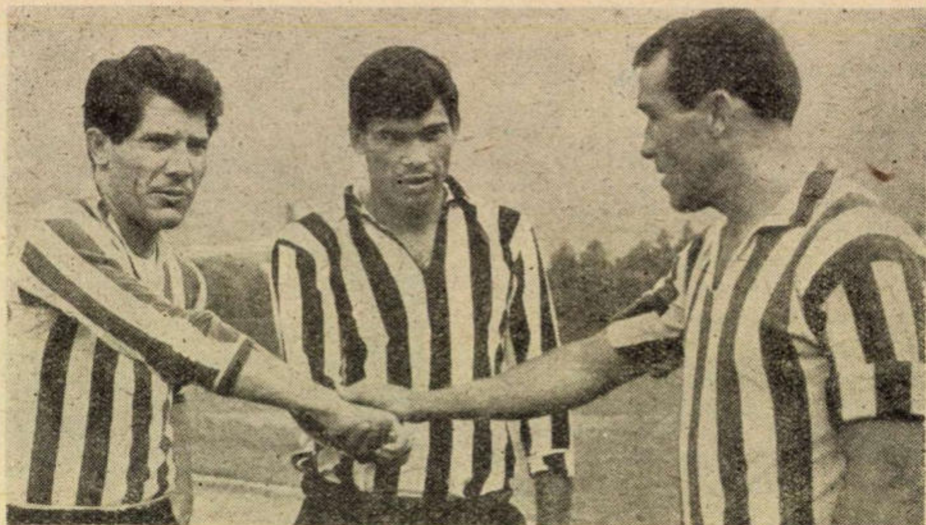
N. Gy.

A brazilok válnak be legjobban Olaszországban

Olaszországban a bajnoki labdarúgó mérkőzések színvonalát a tapasztalatok szerint elsősorban az idegenből szerzett sztárok biztosítják. Így van ez már évek óta, és éppen ezért nagy is a vita, az olasz labdarúgó sport vezetői között, elsősorban azért, hogy súlyos milliós összegeket fizetnek a külföldiekért, akik azután elnyomják az olasz fiatalok érvényesülési lehetőségét s így soha nem jön össze megint olyan igazi olasz válogatott, amely állandóan komoly eredmények elérésére képes.

Napról-napra olvasható az olasz lapokban nyilatkozatok és ennek során, ki így, ki úgy „ítél".

Legutóbb egy, Olaszországban nagyon elfogadott edző Scopigno hallatta szavát ebben a kérdésben. A vicenzai edző nagyon egyértelműen a külföldi játékosok „behozatala" mellett szólt. S amikor erről beszélt, egyben osztályozta is őket kvalitásuk szerint, mégpedig a következőképp:

Két argentin és egy brazil a torinói Juventus csatársorából. Baloldalt a 29 éves Sivori, középen a most leszerződtetett 24 éves Combin, baloldalt pedig a brazil, a 33 éves Da Costa. Még egy negyedik külföldi csatára is van a Juventusnak: a spanyol Del Sol

— *Valamennyi idegen játékos közül a brazilok válnak be a legjobban. Fegyelmezettek a pályán, minden energiájukat belevetik a küzdelembe.*

— *Az északiak fizikailag igen jó képességűek, nem fogadják el viszont az utasításokat az argentínok, viszont mellettük szól gazdag cselezési repertoárjuk, amellyel nagyszerűen szórakoztatják a közönséget. Ez az erényük azonban természetesen nehezen fér össze az észszerű és eredményes labdarúgással. Persze kivétel azért van, hiszen Sivori is argentin. Ő azonban jöhetne a Marsról is, akkor is ilyen maradna.*

— *Véleményem szerint a külföldi játékosoknak az olasz bajnokságban szereplése hozzájárul az olasz labdarúgás fejlesztéséhez, ahhoz, hogy javítsuk technikánkat, küzdőképességünket.*

— *Azzal sem értek egyet, hogy a külföldiek elveszik az érvényesülési lehetőséget fiainktól, mert ha ilyenek vannak, akkor azok mindenképpen érvényesülnek. Ez tehát az én véleményem ebben az ügyben, persze vitatkozni lehet velem.*

11-es (A megfejtések)

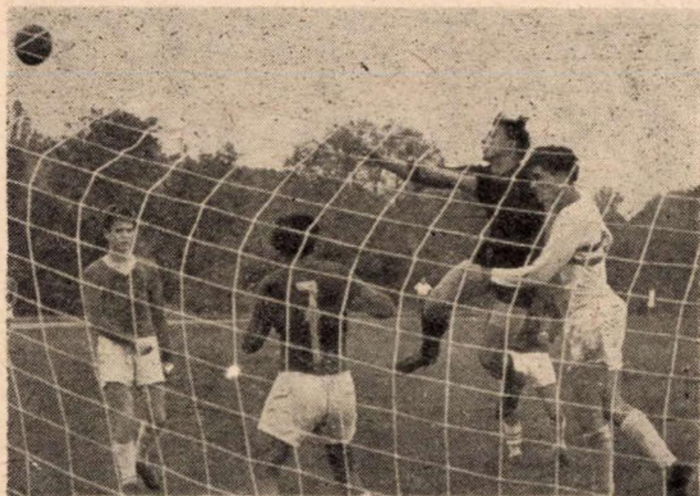
1. 1908 és 1912: Anglia. 1920: Belgium. 1924 és 1928: Uruguay. 1936: Olaszország. 1948: Svédország. 1952: Magyarország. 1956: Szovjetunió. 1960: Jugoszlávia.
2. Öt zónából és 64 csapatból. „Hivatalból" két csapat került a döntőbe: a védő Jugoszlávia és a rendező Japán.
3. Október 11-én Marokkó, 13-án a Koreai NDK, 15-én pedig Jugoszlávia lesz a selejtező mérkőzések során az ellenfele.
4. 165 000 készüléket.
5. 1. Haller. 2. Mazzola. 3. Sivori.
6. A Chaux-de-Fonds 39 ponttal, az FC Zürich és a Grenchen előtt. (38—38 pont).
7. Huszonharmadik évét töltötte be.
8. Három egyesület játszik piros-fehér mezben: a Bp. Honvéd, a Diósgyőr és a Debrecen.
9. 1963. június 2-án Prágában. Az eredmény 2 : 2 volt.
10. Az 1958—1959-es bajnoki évadban, amikor Kisuczky, Monostori és Tichy egyformán 15—15 góllal végzett az első helyen.
11. Ha a játékvezető már lefújta az akciót, akkor csak tizenegyest ítélhet. Azonban hibát követett el, hogy nem várt egy-két pillanatot a sípolással, mert akkor gólt ítélhetett volna.

MTK nyerte az egyesületi ifjúsági kupát

Ez évben került kiírásra első ízben a sportegyesületi ifjúsági kupa. A küzdelmekben az ország minden részéből a legjobb ifi együttesek vettek részt és a mérkőzéssorozat végső fináléját Tatán rendezte meg az MLSZ.

A döntőbe az MTK és a Ferencváros ifjúsági együttese került, a várt küzdelem azonban a kék-fehér és zöld-fehér csapat között elmaradt. Az MTK ugyanis kitűnő formában végig irányítva a játékot 3:0 arányban biztosan győzött a ferencvárosi együttes ellen, s ezzel megszerezte a torna első helyét. Bebizonyosodott ezzel is, hogy az MTK-ban kitűnő nevelőmunka folyik, hiszen előzőleg az MTK úttörő csapata is elnyerte a még fiatalabbak részére ugyancsak első ízben kiírt kupát. Az MTK ifi csapatának Mérei Vilmos, az MTK volt többszörös amatőr válogatott játékosa a mestere, aki nagyszerű csapatot kovácsolt egybe. Stílusosan futballozik az együttes — fellelhető benne a régi MTK iskola — de nem hiányzik játékukból az eredményességre törekedés sem. Minden dícséretet megérdemelnek a kék-fehér fiatalok jó szereplésükért.

A négy legjobb csapat közé két vidéki együttes is bekerült; a Miskolci VSC és Polgárdi ifjúsági együttese. A vidéki fiatalok is sok szép erényt csillogtattak, és ha a miskolciaknak szerencséjük van, könnyen a döntőbe kerülhettek volna, hiszen az FTC ellen csak nagy balszerencsével vesztettek, végül is a 3. helyen kötöttek ki, Polgárdi pedig a 4. helyen végzett.

Az MTK—FTC döntőről: Nagy Győző a kék-fehérek harmadik gólját fejeli

A kupát nyert MTK csapata

A második helyezett FTC

A harmadik helyezett MVSC

(MTI Foto, Petrovits László felvételei)

Csárdás és valcer

A Neue Fussball-Woche című NDK szaklap foglalkozik a világbajnoki csoportbeosztással és többek között megállapítja, hogy minden labdarúgó hívő kiszámíthatja, milyen nehéz az NDK feladata. „Sokan talán közbevethetik — írja többek között —, hogy a magyarok és az osztrákok már nem olyan erősek, mint évekkel ezelőtt. Ez lehetséges, de a selejtező mérkőzések még messze vannak és a közbenső időt sem Budapesten, sem Bécsben nem hagyják kihasználatlanul". A lap így fejezi be: „Meg kell várnunk, hogyan bírjuk el a magyar csárdást és a bécsi valcert".

Miért tör-zúz a futballmeccsek közönsége?

A Der Spiegelben olvastuk: Egy meztelen futballista rohant ki az öltözőből: a töredező ablakszilánkoktól menekült. Az öltöző ablakán túl tombolt a sport-söpredék és kövekkel dobálózott.

A menekülő stuttgarti labdarúgó Sawitzki kapus volt, akinek csapata döntetlent merészelt kiharcolni a helyi kedvenc, a Hamburger Sport-Verein ellen. A hamburgi együttes sokszáz híve rohamozta meg az öltözőt, hogy kifejtse véleményét a bírónak és a vendégcsapatnak.

A hamburgi stadionban lezajlott csatajelenet nem egyedülálló, s a nézőközönség egyre fokozódó hajlama, hogy temperamentumát tettlegesen is kifejezze, nemcsak az NSZK-ra korlátozódik. Angliában, a labdarúgás hazájában sem múlik el hétvége, hogy a felbőszült nézők ne mutatnák ki az eredmény, a játékosok és a bíró iránti nemtetszésüket. Ütlegelnek, bokszolnak, gyümölccsel, fadarabokkal és téglákkal dobálóznak. Az angol labdarúgó szövetség komolyan foglalkozik pl. a gondolattal, hogy büntetésből ideiglenesen bezárat bizonyos pályákat.

A labdarúgó közönség kilengéseinek oka a játék jellegéből fakad. — állapítja meg Boydendijk holland antropológus. Szerinte a labda rúgása egyértelműen agresszív-férfi jellegű, tehát innen származik a férfi látogatók törekvése, hogy a tudat-alatt felgyülemlett agressziós ösztöneiket levezessék.

John Cohen professzor, a manchesteri egyetem pszihológia-tanára viszont azt mondja, hogy a „futballőrült az egész lakosság szokásait, reményeit, kételyeit és álmait tükrözi".

Cohen professzor osztályozta a nézőket. Eltekintve a mindennapi érdeklődőtől, aki azért nézi végig a meccset, hogy kikapcsolódjék, — öt jellegzetes néző típust állapított meg. Ez év januárjában könyve is jelent meg erről „Az ingadozók magatartása" címmel. Az öt kategória a következő:

1. Az iparban élő,

aki futószalag mellett dolgozik, anélkül, hogy látná, vagy megértené, hogy hány apró résztevékenységből tevődik össze a kész termék. A labdarúgásnál követelheti az eredményt.

2. A bizonytalan,

kinek számára a tribün az egyetlen hely, ahol ő az úr. A labdarúgásban ő a szakértő.

4. Az álmodozó,

akinek számára a labdarúgás afféle Édenkert: lelkileg belebújik játékosai „cipőibe", s szívvel-lélekkel velük tart. „Játékosainak" szóló tapsot és pfujolást magára vonatkoztatja.

4. A lázadó,

akinek számára a futballpálya a legjobb alkalom, hogy polgári életének korlátaiból üvöltve kitörjön. „Láttam egy alakot, aki szabályosan ötpercenként kieresztette a „gőzt" és elüvöltötte magát: te hülye, te áruló. Egyébként egész csendes fiú volt" — írja Cohen professzor.

5. A klubélet megszállottja,

aki „általában végtelenül magányos és ama biztonsági érzet után vágyódik, amelyet hasonló gondolkodásúak nyújtanak számára".

Íme az öt kaszt, s hogy még hová bővül az mindinkább a futballjáték „létküzdelemmé" való válásával van kapcsolatban.

(Fordította: **Markovits László**)

Limában, Peru fővárosában az Argentína—Peru olimpiai selejtezőn támadt pánik többszáz halottat követelt. Képünkön feleségek, férjek, apák és anyák a halottak között hozzátartozóikat keresik. Legutóbb Athénben volt nagy botrány, de a limai tanulságok alapján a rendőrség gyorsan kinyitotta valamennyi kaput, s így a nézők gyorsan elhagyhatták a sporttelepet

POSTA

László Pál, Budapest. Az alkalmi játékvezető helytelenül járt el.

Sz. György, Abony A nevezett játékosnak a csapata címén lehet írni.

„Kíváncsi", Budapest. Általában, csak teljes névvel és címmel ellátott levelekre válaszolunk rovatunkban. Olyan kérdésekre, hogy X játékosnak van-e felesége és mi a felesége leányneve, még teljes név és cím közlése esetén sem adunk választ.

M. Gy., Nagykanizsa. A kérdezett csapatok egyik régebbi összeállítása: Milan: Balzarini — Pelagalli, David, Trebbi — Bacchetta, Lodetti — Mora, Sani, Altafini, Amarildo, Fortunato. Internazionale: Sarti — Burgnich, Guarneri, Facchetti — Landini, Pucchi — Jair, Mazzola, Di Giacomo, Szymaniak, Corso. Fiorentina: Albertosi — Robotti, Gonfiantini, Marchesi — Brizi, Pirovano — Hamrin, Lojancono, Petris, Benaglia, Bartu. A többi adattal nem rendelkezünk. A képaláírásban igaza lehet.

V. Sz., Szovjetunió. Sárosi III Béla hazánkban a Ferencvárosban játszott utoljára. Jelenleg Spanyolországban él. Az 1940-es évek elején a Kispestben szerepelt Bozsik I (a kapus) meghalt. A másik Bozsik, aki testvéröccse Bozsik I-nek azonos Bozsik Józseffel, a százszoros magyar válogatott játékossal. Hidegkuti nem játszott a Ferencvárosban. Levelét — a kért példány miatt — elküldtük terjesztési osztályunknak.

Többeknek (pl. F. Jánosnak, Tereske). Az NB I csapatok címét az alábbiakban azzal a megjegyzéssel közöljük, hogy a legközelebbi 12 hónapon belül különkülön egyik klub címét sem fogjuk mégegyszer közzétenni. Bp. Honvéd: Bp, XIII., Dózsa György út 53. Ferencváros: Bp. IX., Üllői út 129. Vasas: Bp. VI., Eötvös u. 14. U. Dózsa: Bp. VI., Eötvös u. 7. MTK: Bp. VI., Bajza u. 19. Csepel: Bp. Vas- és Fémművek, gyártelep. ETO: Győr, Mártírok útja 1—3. Komlói Bányász: Komló, Sporttelep. Tatabányai Bányász: Tatabánya, Sporttelep. Dorogi Bányász: Dorog, Sporttelep. Diósgyőri VTK: Diósgyőr-Vasgyár, Stadion. Szegedi EAC: Szeged, pf. 74. Pécsi Dózsa: Pécs, Sörház u. 8. Debreceni VSC: Debrecen, Vágóhíd u. 4.

Csapatkép a „tokióiak"-ról

A felső sor: Lakat Károly edző, Nagy Gy., Varga, Komora, Bene, Farkas, Katona. A középső sor: Palotai, Nagy I., Orbán, Orosz. Az alsó sor: Novák, Káposzta, Gelei, Szentmihályi, Ihász, Szepesi

(MTI Foto, Petrovits László felv.)

A Ferencváros bajnoksága – számokban

Január 6-a óta, amikor a zöld-fehérek elkezdték bajnoki felkészülésüket, az utolsó mérkőzésig 220 edzést tartottak és ez 420 óra gyakorlást jelent.

A 26 bajnoki mérkőzésen felül további csaknem 50 edző és nemzetközi mérkőzést játszottak. A vidéki találkozókra több mint 1200 km-t utazott a csapat.

A játékosok közül Vilezsál Oszkár a legidősebb (34 éves), Varga Zoltán (19 éves) a legfiatalabb.

Mind a 26 bajnoki mérkőzésen csak a kapus Géczi játszott, míg a többiek szereplése így oszlik meg:

25: Fenyvesi dr. és Varga, **23:** Mátrai és Orosz, **20:** Rákosi, **19:** Havasi, Novák és Perecsi, **17:** Fenyvesi, **16:** Albert, **15:** Dalnoki, **11:** Galambos, **10:** Rátkai, **7:** Juhász, **5:** Páncsics, **3:** Friedmanszky, **2:** Vilezsál, **1:** Kökény.

Összesen tehát 19 játékos jutott szóhoz az 1964. évi bajnokságban.

A csapat 58 gólján a következők osztoztak:

19: Albert, **7:** Fenyvesi dr., Rákosi és Varga, **5:** Juhász, **4:** Novák és Rátkai, **3:** Fenyvesi II. **1:** Dalnoki és Mátrai.

A zöld-fehér szurkolók már Tatabányán megünnepelték a bajnokság megszerzését. Képünkön a berohanó nézők Vargát ölelgetik

Milanello, ahol a nagy játékosokat „gyártják"

Milánótól 35 km-re Carnago dombjain, egy erdős vidék közepén van Milanello, az AC Milan labdarúgó iskolája, Európa leghíresebb „bajnokgyára". Milanellot Aga Khan építésze emelte és csaknem egymilliárd lirát költöttek rá. Járt már itt Angelo Moratti, a kőolajgyáros, az Internazionale főnöke és Athie Jorge Coury brazil milliomos, a világ leghíresebb labdarúgó egyesületének, a Santosnak az elnöke is, hogy innen vegyen mintát hasonló intézmény felállítására.

Milanello több négyzetkilométeren terül el, s ezt

a területet drótkerítés veszi körül

Az itt épült házak kicsit Mexikóra emlékeztetnek: van köztük egy valódi szálloda, ahol a Milan csapatának tagjai pihennek, s bejuthatnak ide a Milan ifjúsági csapatainak tagjai is. Amikor az edző egy-egy nehezebb mérkőzés előtt rejtekhelyre rendeli a bajnokokat, Altafini és társai ennek a szállodának az I. emeletén alusznak egy- vagy kétágyas szobákban, ahol van telefon, meleg zuhany, fürdő, sőt egy kis könyvtár is.

A „gyerekek", a jövő bajnokai, a szálloda körül épült kis villácskákban laknak. Három labdarúgó pálya áll a rendelkezésükre, egy félkör alakú kis pálya a kapusok edzéséhez, uszoda, több teniszpálya és egy gumipadlózatú tornaterem, amelynek csak fedele van, az esős napokon itt tartják az erőnléti edzéseket.

Úgy szervezték meg az „iskolát", hogyha valamelyik „bajnokjelöltet" kudarc éri, a gyerek azonnal vissza tudjon térni a magánéletbe fizikailag és erkölcsileg ép emberként.

Nem tűrik meg pl., hogy a Milanelloban vendégül látott fiatalok célja csak a labdakergetés legyen,

megkívánják tőlünk, hogy dolgozzanak vagy tanuljanak.

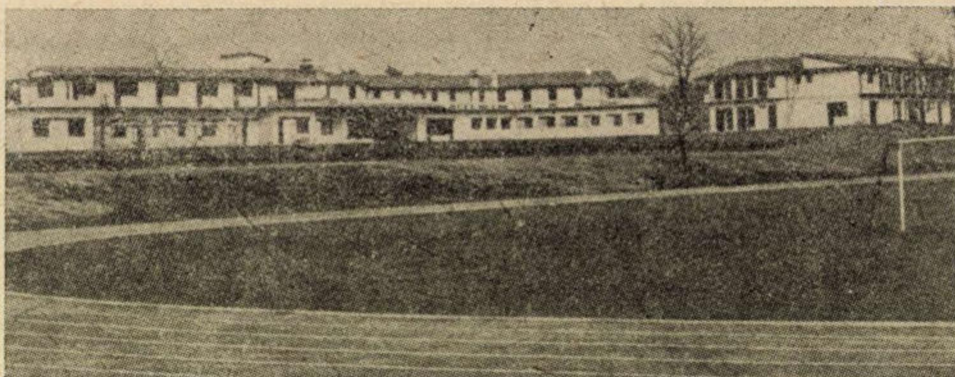
Ezt a módszert csak a Milan alkalmazza. Messzemenően gondoskodtak arról is, hogy az egyesület titkársága beirassa mindazokat a gyerekeket, akik erre vonatkozó kívánságukat kifejezik, a legközelebbi iskolákba és még autóbuszról is gondoskodtak, hogy a közlekedési nehézségeket kiküszöböljék.

A „bajnokok gyárában"

az élet reggel fél hét körül kezdődik meg:

a bajnok-aspiráns felkel és személyesen veti be az ágyát. Fél nyolckor van reggeli, azután jön a munka, vagy a tanulás. Fél egykor van ebéd, edzés fél négykor, pihenés fél héttől nyolc óráig, amikor vacsora következik. Ezután televíziónézés és társasjátékok tíz óráig, amikor mindenkit szigorúan ágyba rendelnek.

Így megy ez az év 11 hónapjában, éppúgy, mint egy kollégiumban. A pihenőnap hétfő, ez a labdarugók vasárnapja. Néhány hétre hazamennek húsvétkor és karácsonykor. Augusztusban a Milan is a többi nagy egyesülethez hasonlóan, fiatal reménységeit nyaralni viszi.

A labdarúgó iskola és játékosotthon egy része, előtérben a futópálya és a labdarúgó-pálya egy kis része

Egyágyas szoba egyik részlete

Múlnak az évek és a „bajnokaspiráns" elérkezik odáig, amikor a szakemberek kimondják a döntő szót. Ez a szó

a legtöbb esetben kereken elutasító.

Nem is lehet csodálkozni ezen, hiszen, azoknak a fiatal labdarúgóknak a százalékos átlaga, akinek ez „sikerül", egy a hatvanhoz.

Ha azután kénytelenek elhagyni az egyesületet, mert próbálkozásuk nem járt eredménnyel, a válást igyekeznek „kevéssé fájdalmassá" tenni számukra. Egyes fiatalokat pl. „kölcsön adnak" kisebb egyesületeknek, ahol már aligha tudnak azután „kitörni". Ha azután végül sem értik meg, hogy milyen sors vár rájuk, akkor csak a világos beszéd segít.

Ez a nap azután a félresikerült bajnok életének a legrosszabb napja: az éveken át táplált illúziók váratlanul szétfoszlanak. A fiatal labdarúgó, aki időközben férfivá cseperedett, „újra kezdheti az életet". Az egyesület akkor megpróbálja az ilyen fiatalembert átengedni valamilyen üzemi csapatnak azzal a feltétellel, hogy a játékosnak biztosítsanak munkahelyet. A hirnév és a hegyek közé épített villa gondolata helyett üzemi konyha várja őket, ez a halandók sorsa. Gyakran megtörténik, hogy a fiatalember végül is megundorodik mindattól, amit sportnak és labdarúgásnak tartott, túlságosan sokat remélt és úgyszólván semmit sem kapott. Nem marad más neki, mint egy illúziókban töltött fiatalság és — ha nem undorodott meg teljesen a labdarúgástól — az a lehetőség is, hogy valahol az alsóbb osztályokban rugdalja a labdát a maga örömére.

(Az AVANTI c. olasz lapból fordította: Sebeszta Miklós.)

Nincs esélyük a közép-európai csapatoknak a kupaküzdelmekben

Legutóbb Bécsben járt a legjobb csehszlovák labdarúgónak tartott Masopust, a Dukla erőssége, s az osztrák újságírók kérdéseire érdekes válaszokat adott.

Többek közt megkérdezték tőle, mi a véleménye a nemzetközi erőviszonyokról? Ezt felelte:

– *Ma ez eléggé kiegyensúlyozott, de ennek ellenére a csehszlovák, osztrák és magyar klubcsapatoknak, véleménye szerint nincsen komoly esélyük végső győzelemre a különböző nemzetközi kupaküzdelmekben.*

Masopust úgy ítéli meg a helyzetet, hogy a déli országok együttesei — elsősorban az olasz, spanyol és portugál csapatok — nem véletlenül játszanak olyan kitűnő szerepet a nemzetközi vetélkedésben. Ezt nem utolsó sorban arra vezeti vissza, hogy ezekben az országokban a kedvezőbb éghajlati viszonyok elősegítik a játék fejlődését. Így pl. a késő őszi és a téli hónapok ott nem jelentenek kiesést, vagy komoly akadályt a mérkőzések szabályszerű lebonyolításakor. Ezenfelül a déli országokban szerinte mindjobban előtérbe kerül a modern játék, míg Közép-Európában nemsokat változott a taktika a régebbi játékfelfogáshoz képest.

A CSELES GEO

Geo, a Sporting brazil származású összekötő csatára megszerezte a portugál állampolgárságot és ezáltal lehetővé vált, hogy klubja további két idegen játékost állíthasson be a bajnoki mérkőzésekre.

Váratlan volt éppen ezért Geonak az egyesület vezetőségénél tett bejelentése, mely szerint abbahagyja az aktív labdarúgást, mert Recifeben át kell vennie beteg édesapjának üzletét. A Sporting dirigensei megértéssel fogadták a játékos bejelentését és felbontották a vele kötött szerződést. De nagy volt a meglepetés, — és a felháborodás, amikor kitudódott, hogy Geo Belgiumba szerződött. Minthogy azonban a belga klub kifizette érte a Sportingnak a követelt lelépési díjat, lassanként mégis napirendre térték a portugál egyesületnél az eset fölött...

IMMÁR NEGYEDSZER!

Immár negyedszer, még pedig négyszer egymásután nyerte meg a Dukla Prága csapata a New York-i labdarúgó tornát. A magyar válogatott legközelebb, október 11-én idehaza a csehszlovák válogatottal játszik. Erre a mérkőzésre a csehszlovák válogatottak zöme a Dukla csapatából kerül ki

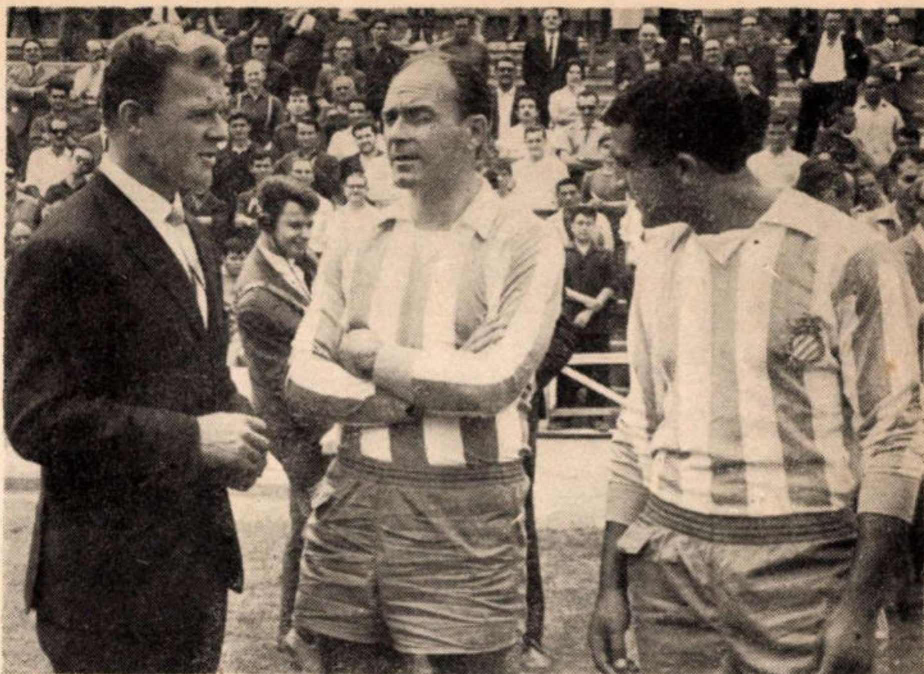
(MTI Külf. Képszolg., CTK Prága felv.)

KÜLFÖLDI KÉPEK

Sok meglepetéssel indult el az NSZK 1964—65. évi bajnoksága. Hamburgban a HSV például csak 2:2-t ért el a VfB Stuttgart ellen. Képünkön Schnoor, a HSV kapusa és Kröpelin, a HSV jobbhátvédje Höller elöl ment

(MTI Külf. Képszolg., UPI felv.)

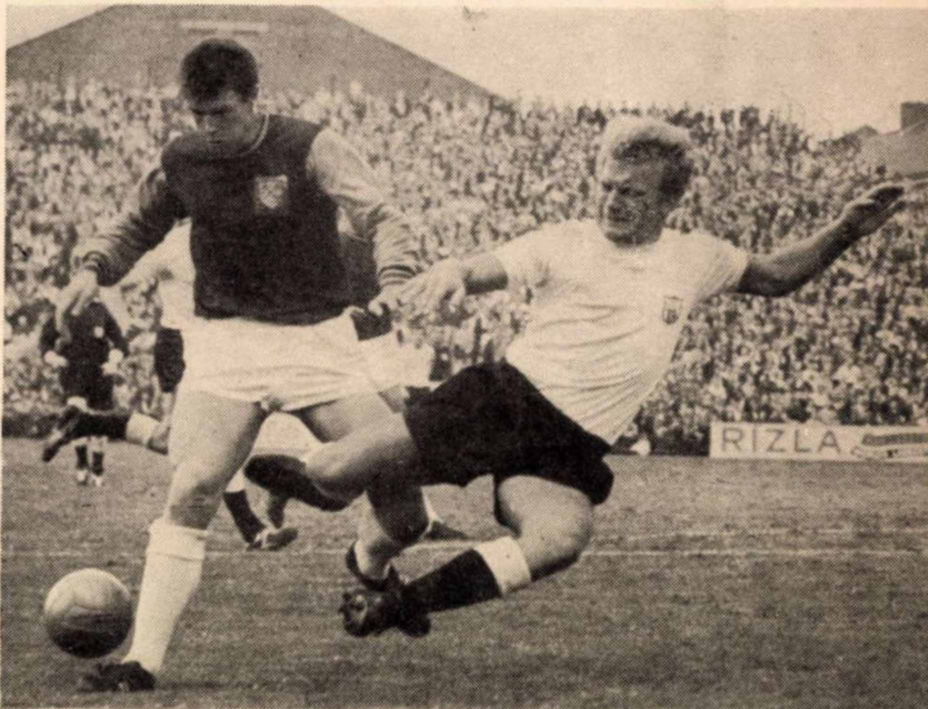
Di Stefano „Kuksi" játékosa lett. Di Stefano, a világhírű középcsatár az Espanolhoz szerződött, s így most Kubala edző útmutatásai alapján folytatja pályafutását. Kubala egyébként nemcsak edző, hanem továbbra is játszik még

(MTI Külf. Képszolg. Europa Press felv.)

Az ellopott gól. Sokszor megtörtént már — 1943-ban Szófiában a magyar—bolgár válogatott mérkőzésen is —, de ritkán sikerült felvenni ilyen jelenetet. Az EIK Oslo kapusa tehetetlen volt a lövéssel szemben, a labda már gólba tartott, amikor egy, Andersen nevű szurkoló beszaladt, s visszarúgta a labdát. A játékvezető nem ítélhetett gólt, labda feldobással folytatta a játékot

(MTI Külf. Képszolg., Norway Photo felv.)

Angliában is sok meglepetéssel indult el az új idény. Az első fordulóban keresztbe verték egymást a csapatok. Képünkön Hurst, a West Ham balösszekötője, Ketch, a Fulham középhátvédjével szembeni harcban megszerzi a West Ham első gólját a Fulham pályán. A West Ham egyébként 2:1-re nyert

(MTI Külf. Képszolg. Sport & General London felv.)

LABDARÚGÁS

A Magyar Labdarúgók Szövetségének hivatalos lapja

Felelős szerkesztő: Hoffer József. A szerkesztőség címe: Budapest I., Fém utca 5—7

Kiadja: a Sport Lapkiadó és Propaganda Váll. A kiadásért felel: Ungur Imre igazgató

Csekkszámla: 61.251 (vagy átutalás az MNB 8. sz. folyószámlájára)

Előfizetés: negyedévre 8,— Ft, félévre 16,— Ft, egy évre 32,— Ft

64.2646. Állami Nyomda, Budapest Terjeszti: a Posta Központi Hírlapiroda

Index: 25.501

A Bp. Honvéd 2. helyre került csapata:

Balról jobbra (álló sor): Nagy Gy., Balogh, Nógrádi, Tichy, Sipos, Vági, Katona, Kispéter edző. Guggolnak: Tóth K., Posch, Takács, Dudás